

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

"ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΝΕΣΤΗ!"

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Aγαπητοί μου πατέρες και ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Φῶς ἐνός ἄλλου κόσμου καταυγάζει τὸν ἀποψινή νύκτα.
Φῶς προερχόμενο ἀπό τὸν χώρα τῶν ζώντων. Νεκρό ἔσπευσαν
νά τὸν τιμίσουν οἱ Μυροφόρες καὶ ἐπέστρεψαν ἔμπλεες χαρᾶς
ἀπό τὴν διαβεβαίωση τοῦ Ἀγγέλου:

«Ἄυτός πού ζητεῖτε ἀνέστη! Δέν ἔχει θέση ὁ ζωντανός μεταξύ
τῶν νεκρῶν».

Συνοδοιπόροι τῶν Μυροφόρων ὑπῆρχαμε καὶ ἐμεῖς. Μέχρι
xθές βρισκόμασταν ἐνώπιον νεκροῦ, ἀπό θάνατο ἐπώδυνο καὶ
ἐπονείδιστο. Καὶ ἂν δέν βρεθήκαμε στόν Γολγοθά κατά τὸ φοβε-

ως. Ὁ φόβος τῆς ὁριστικῆς κατάρρευσης τῶν πάντων κτισμά τὸν
πόρτα καὶ τῆς δικῆς μας ψυχῆς, πού γίνεται, ὅλο καὶ συχνότερα,
περίλυπη ἔως θανάτου (Ματθ. 26, 38).

Ἄποψε, ὅμως, τό πένθος καὶ ἡ ψυχική κατάρρευση τῆς ἀνθρω-
πότητας δίνει τὴν θέσην τῆς στὸν ἀνέκφραστη χαρά καὶ στὸν ἀκλό-
νητη ἐλπίδα. Ὁ θάνατος φάνηκε νά καταβάλλει τὸ ἄχραντο σῶμα
τοῦ Θεανθρώπου, ἐνώπιόν μας, ὅμως, βρίσκεται ὁ νικητής τοῦ θα-
νάτου καὶ τὸ ἀναστημένο Του σῶμα ἀνοίγει τὸν ὁδό πρός τὸν ἀθα-
νασία. Ἀπό τό κενό μνημεῖο Του ἀναβλύζει συγχώρηση καὶ ἄφα-
τη χαρᾶ.

Σήμερα ἀπολαμβάνουμε τὸν πλοῦτο τῆς ἀναστάσης δωρεᾶς.

ρή ἐκείνη ὥρα, γνωρίζουμε καλά τὸ σκότος πού σκέπασε τὸν γῆ
κατά τὸν στιγμή τοῦ «τετέλεσται». Εἶναι τὸ ἕδιο σκοτάδι πού σκιά-
ζει καὶ τὴ σημερινή ἀνθρωπότητα. Εἶναι ὁ ἕδιος τρόμος πού συ-
θλίβει τὸν σημερινό ἔξουθενωμένο καὶ ἀπελπισμένο ἄνθρωπο.

Μέρα μέ τι μέρα, ὥρα μέ τὸν ὥρα, ἀκολουθήσαμε τὸ ἄδικο καὶ
φρικτό μαρτύριο τοῦ Χριστοῦ μας. Κι ἂν δέν βρεθήκαμε στὸ πραι-
τόριο, γνωρίζουμε καλά τὸν ὁδύνη καὶ τὴ μοναξιά Του. Εἶναι τὸ
ἕδιο διαχρονικό ἀνθρώπινο μαρτύριο, τὸ προερχόμενο, ὅμως, ἀπό
τὰ δίκαια ἀποτελέσματα τῆς ἐγωπάθειας καὶ τῆς ἀπιστίας μας.

Οἰκεία μᾶς εἶναι καὶ ἡ ἀπελπισία τῶν Μαθητῶν ἐνώπιον τοῦ κα-
θημαγμένου Διδασκάλου τους, κατά τὸν ὥρα τῆς ἀποκαθηλώσε-

Σήμερα ἡ ζωὴ φανερώνεται στὶς ἀληθινές της διαστάσεις καὶ ὁ θά-
νατος ἀποκαλύπτεται ὅσο ποτέ ἀτάριαστος μὲ τὴ φύση μας καὶ
συντετριμμένος ἀπό τὸν Ζωοδότη Κύριο. Πρός Αὐτόν, ἔμπλεοι
εὐγνωμοσύνης, ἃς σπεύσουμε νά ἀναγνωρίσουμε τὸ μεγαλεῖο
Του καὶ ἃς Τόν δοξάσουμε μαζί μέ τὸν μελωδό:

«Χθές συνεθαπτόμν σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον. Α-
ναστάντι σοι. Συνεσταυρούμν σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον
Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου».

· Η δόξα τῆς Ἐκκλησίας Του εἶναι οἱ πληγές τῆς ἀγάπης Του

"ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΝΕΣΤΗ!"

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1.

γιά τόν κόσμο. Τή δόξα τῆς θυσίας Του ἀναζητοῦμε καὶ ἐμεῖς. Τόν δρόμο τῆς φιλανθρωπίας Του καλούμεθα νά βαδίσουμε. Διαπροῦμε τόν σύνδεσμο μαζί Του, διαπροῦμε τίν ἐνόπτη μεταξύ μας καὶ ἀποκαλύπτουμε στόν κόσμο μέ τί ζωή καὶ τόν λόγο μας τήν Θεϊκή εὐσπλαχνία καὶ τήν ἐπουράνια φιλανθρωπία. Τόν δικό Του δρόμο βαδίζουμε, τό δικό Του ἔργο ἀναλαμβάνουμε. Ἔργο καταλλαγῆς μεταξύ τῶν ἀντιθέσεων, ἔργο ἀποδοχῆς τοῦ διαφορετικοῦ, ἔργο ἀπάντησης στό αἴτημα τῆς ἀνθρωπότητας γιά εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη. Ζώντας τήν Ἀνάσταση, κρατᾶμε ζωντανή τήν ἐλπίδα τοῦ κόσμου καὶ ἀποδεχόμενοι τό φῶς τοῦ κενοῦ Του μνημείου, μεταβαλλόμεθα σέ μάρτυρες ἐλπίδας καὶ διαβεβαιώνουμε ἔναν κόσμο «καθήμενον ἐν σκότει»: «Θανάτου ἔορτάζομεν νέκρωσιν,

άδου τίν καθαίρεστιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου, ἀπαρχήν. Καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητόν τῶν πατέρων θεόν καὶ ὑπερένδοξον».

Ο γέροντας Πορφύριος συμβούλευε, σέ κάθε λύπη, σέ κάθε πειρασμό, αὐτόν τὸν ὑμνονά τον φέρνουμε στὸν νοῦ μας καὶ νά θυμίζουμε στὸν ἔαυτό μας πώς θάνατος καὶ λύπη, πλέον, δέν ὑπάρχουν, διότι ὁ Αἴτιος τῆς χαρᾶς βρίσκεται ἀνάμεσά μας καὶ μᾶς καλεῖ νά πολιτογραφηθοῦμε πολίτες μιᾶς νέας πολιτείας, μιᾶς νέας ζωῆς. Αὐτῆς τῆς ἀλλοι, τῆς ἀναστάσιμης βιοτῆς πνὸν ἀπαρχή, ἐօρτάζομε σήμερα. Ἐλᾶτε, λοιπόν ἀδελφοί μου. «Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

Μετά θερμῶν πασχαλίων εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάτι
ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἄγνωστα θεοτυπά

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ=ΖΩΛΙΑ=ΟΡΟΣΚΟΠΙΑ

(Β' ΜΕΡΟΣ)

Στό προηγούμενο σημείωμα ἔγινε λόγος γιά τό τι εἶναι ἡ Ἀστρολογία, τά zōdia και τά ὠροσκόπια και πῶς παρουσιάζονται στίν κοινωνία. Στό σημείωμα αὐτό θά ἀναφέρουμε τίς θέσεις τῆς Ἐπιστήμης, τῆς Ἀγίας Γραφῆς και τῆς Ἐκκλησίας γιά τά θέματα αὐτά, ὥστε νά ἀποδειχθεῖ ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια, πού πρέπει νά γνωρίζει κάθε ὑπεύθυνος ἄνθρωπος.

a) Οι Ἀστρολόγοι οὗποστηρίζουν ὅτι ή Ἀστρολογία εἶναι ἐπιστῆμα καὶ βασίζεται στίς ἀρχές τῆς ἐπιστήμης (παρατήρηση, πείραμα ἐπαλήθευσης, μαθηματικός ύπολογισμός)· ἄρα οἱ ἀπόψεις της εἶναι ἀληθινές! Οἱ ἴσχυρισμοί αὐτοί δεν εἶναι ἀποδεκτοί ἀπό τὴν Ἐπιστῆμην τῆς Ἀστρονομίας μέχεν ἐπιστημονικά ἐπιχειρήματα καὶ κρίνονται ψευδεῖς. Ὁ σοφός Καθηγητής τῆς Ἀστρονομίας καὶ Διευθυντής τοῦ Εὐγενίδειου Πλανηταρίου Ἀθηνῶν κ. Διονύσιος Σιμόπουλος δήλωσε τάξις, σέ σχετική ἐρώτηση δημοσιογράφου πλεοπικῆς ἐκπουπῆς (29-12-2004):

«Οι Αστρολόγοι είναι τσαρλατάνοι (ἀγύρτες, ἀπατεῶνες, κομπογιαννίτες). Όσα λένε καὶ γράφουν είναι σαχλαμάρες (λόγια χωρίς περιεχόμενο), βλακείς καὶ μυθεύματα. Λόγῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ φαινομένου τῆς μετάπτωσης στὸν περιστροφικὸν κίνηση τῆς γῆς δεν ὑπάρχει σταθερός ζωδιακός κύκλος, ὃποτε ὅστις ισχυρίζονται είναι «ἄλλα ἢ άλλων». Ἡ Αστρολογία δέν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὸν ἐπιστήμην καὶ τίς ἀρχές της. Ἡ Αστρολογία δέν είναι ἐπιστήμη. Είναι ψευδολογία καὶ τέχνη ἀπάτης. Κινεῖται στὸ πλαίσιο τῶν ἀντιφάσεων τοῦ πιθανού, τοῦ ἴσως, τοῦ ἐάν καὶ τοῦ ὅταν».

Στό κατώφλι τοῦ 21ου αἰώνα, δέν ἐπιτρέπεται ὁ ἄνθρωπος νά γίνεται δέσμιος μιᾶς πεποίθησης, πού ύποστηρίζει πεισματικά ὅτι τά ἀστρα

μποροῦν, ἀπό τόσο μακρινή ἀπόσταση, νά καθορίσουν τίν ζωή μας. Σήμερα ή 'Αστρολογία μόνον ώς ἔνα εἰδος παγκόσμιας μυθολογίας μπορεῖ νά θεωρηθεῖ. ችΗ χρονιμοποίηση τῶν ἄστρων στὸν πρόγνωση γεγονότων καί καταστάσεων μόνον ἀπό ἀφελεῖς ἀνθρώπους μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτή», γράφει σέ αἴρθρο του μέ τίτλο «Ἡ πλάνη τῶν ἄστρων», πού περιλαμβάνεται στό βιβλίο του «Φυσιογνωστικά», ὁ μαθηματικός, πληροφορικός, μετεωρολόγος καί ἐπιχειρησιακός ἐρευνητής κ. Χαράλαμπος Σταχτέας.

β) Ἡ Ἀστρολογία καταδικάζεται ἀπό τὴν Ἁγία Γραφή, ἀπό τὴν Ἐκκλησία καὶ ἀπό τοὺς ἀγίους Πατέρες ὡς «τέξνη-τέχνασμα, πανουργία τοῦ Διαβόλου», ἀπό τὴν ὁποίᾳ πρέπει νά ἀπέχουν οἱ πιστοί. «Μή προσέχωμεν μάντεσι, μηδέ χροτσιολόγοις (ἀστρολόγους), μηδέ ἀγύρταις, ἀλλ’ ἢ τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι σαφῶς, τῷ τὴν γνῶσιν ἔχοντι ἀπάντιων», λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος (Ε.Π.Ε. 23, 628). Οἱ ἀστρολόγοι εἶναι ματαιολόγοι «πλανῶντες καὶ πλανώμενοι» (Β' Τιμ. 3,13) διδάσκουν «μύθους, αἰσχροῦ κέρδους χάριν» (Α' Τιμ. 1, 11) Δέν σώζει τὸν ἄνθρωπον ἡ Ἀστρολογία μέ τὰ ὠροσκόπια, ἀλλὰ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός καὶ ἡ Ἐκκλησία Του. Ἐκεῖ πρέπει νά προστρέχει ὁ ἄνθρωπος καὶ, μέ τὴν βοήθεια τοῦ Πνευματικοῦ του ὁδηγοῦ, νά βρίσκει στὸν Χριστό, στὸ «Φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8, 12), λύση ὄρθι στὰ προβλήματά του.

Άρχιμ. Αθανάσιος Κολλᾶς, Ιεροκέρυξ, τ. Καθηγητής

Τό φῶς καί ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Τό ἐπ' ἐμοί, ἐν ὅσῳ ζῷ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δέν θά παύσω πάντοτε, ιδίως δέ κατά τάς πανεκλάμπρους ταύτας ἡμέρας, νά ύμνω μετά λατρείας τόν Χριστόν μου...

Ἐάν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ ἐπιλοπθείη ἢ δεξιά μου, κολληθείη ἢ γλώσσα μου τῷ λάρυγγί μου, ἐάν οὐ, μή σοῦ μνησθῶ.

Αὐτά τά λόγια τοῦ μεγάλου διηγηματογράφου μας Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη φανερώνουν περίτρανα πόσο σκιρτᾶ καὶ χαίρεται ἡ ψυχή τοῦ χριστιανοῦ πού ζεῖ ἀληθινά τῇ χαρᾷ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως εἶναι πιά γεγονός μέσα στήν ίστορία τοῦ κόσμου. Ἐνα γεγονός πού πηγάζει ἀπό τήν ἀπαράμιλλη βεβαιότηα ὅτι ὁ Ἀναστηθείς Χριστός μᾶς μετάγγισε τήν Ἀναστημένη θεανθρώπινη ζωή Του, καταργώντας τόν θάνατο.

Τό ἄκαρο σκοτάδι καὶ ἡ παγερή ἀκοινωνοσία τῆς ἀμαρτίας ἀδυνατοῦν πλέον νά ἀναστείλουν τό ἀναστάσιμο φῶς, γιατί κατά τόν ύμνωδό τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, Ἀγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό: «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τά καταχθόνια...» Ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι αὐτός πού μᾶς χαρίζει τό ἀνέσπερο φῶς, καὶ ὄντως ὁ ἕδιος, ἡ Αὔτοαλήθεια καὶ ἡ Αὔτοζωή, μᾶς δωρίζει νέο τρόπο υπάρξεως.

Γί' αὐτό καὶ ὁ ἀληθινός Χριστιανός δέν ζεῖ γιά τόν ἔαυτό του, ἀλλά γιά τόν ύπερ ἡμῶν παθόντα, ταφέντα καὶ Ἀναστάντα Κύριον. Μόνο ὅποιος ἔχει γνήσιο Ἐκκλησιαστικό φρόνημα καὶ εἶναι πιστό καὶ συνειδοτοποιημένο τέκνο τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νά μετέχει αὐτῆς τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως, μακριά ἀπό τήν κατφεια καὶ τήν κακομοιριά, πού εἶναι τά χαρακτηριστικά τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ Ἐκκλησία διασαλπίζει πρός ὅλους τήν νύχτα τῆς Ἀναστάσεως διά τῆς θεοκινήτου γλώσσας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. «Μηδείς φοβείσθω θάνατον ἡλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ Τοῦ Σωτῆρος θάνατος».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀμαρτία καὶ ὁ φόβος τοῦ θανάτου μποροῦν νά ἀναστείλουν τή χαρά τοῦ Πάσχα. «Ομως ἡ συγχωρητικότηα καὶ ἡ ἐλευθερία πού πηγάζουν ἀπό τό κενό μνημεῖο, εἶναι ἡ πολύτιμη πραγμάτωση τῆς Ἀναστάσεως, ἀπ' ὅπου πηγάζει ἡ χαρά, τό φῶς καὶ ἡ ζωή.

Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα καὶ γιά ὅλες τίς Κυριακές τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀναγιγνώσκεται τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ἡ Ἐκκλησία πολύ σοφά ἔκανε αὐτή τήν ἐπιλογή, διότι ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης μᾶς λέγει πώς ἡ ἀποστολή πού τοῦ ἀνέθεσε ὁ ἕδιος ὁ Θεός, εἶναι νά μαρτυρήσει περί τοῦ φωτός καὶ νά μᾶς διασαλπίζει διά τοῦ Ἱεροῦ κειμένου ποιός εἶναι ὁ Κύριος φωτοδότης τοῦ σύμπαντος κόσμου, τό φῶς τοῦ ὅποιου διώχνει ὅλα τά πυκνά σκοτάδια καὶ μᾶς χαρίζει τή Βασιλεία Του. Μόνο ὁ Χριστός εἶναι τό ἀληθινό φῶς, τό κατ' ἔξοχήν φῶς, τό ζωοπάροχο, τό ἀνέσπερο φῶς πού μπορεῖ πραγματικά νά μεταμορφώσει καὶ τή δική μας ζωή.

Καί ἐνώ ὅλοι μέ ἀναμμένες λαμπάδες στά χέρια μας μόνο δυστυχῶς, καὶ ὄχι στίς καρδιές, ὑποδεχθήκαμε τόν Ἀναστάντα Κύριο, οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων συνεχίζουν νά ζοῦν μέσα στό σκοτάδι, γιατί ἀρνήθηκαν, γιατί ἄφοσαν τό ἔνα καὶ μοναδικό φῶς, πού εἶναι ὁ Χριστός, καὶ τρέχουν καὶ ἀγωνίζονται καὶ ψάχνουν ἄλλα φῶτα, πού τάχα θά τους χαροποιήσουν καὶ θά ἀλλάξουν τή ζωή τους.

Καί ἔτσι ξέχασαν ὅτι τό ἀναστάσιμο φῶς τῶν ἀναμμένων λαμπάδων εἶναι αὐτό πού ἄναψε κάποτε ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ εύσεβεια τῶν γονέων, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀνθρώπου πού τούς ἀναδέχθηκε στό Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος, ἀργότερα ὁ ζῆλος κάποιου καποκηπή, ἡ μέριμνα τοῦ καλοῦ ποιμένα τῆς ἐνορίας... ψιλά γράμματα θά μου πείτε, γιά τους λίγους μόνο. Δυστυχῶς.

· Ή Ἐκκλησία ὅμως συνεχίζει νά διαλαλεῖ «καθαρθῶμεν τάς αἰσθήσεις καὶ ὄψόμεθα τῷ ἀπροστήφω φωτί τῆς Ἀναστάσεως».

Ναι! Μόνο μέ καθαρές τίς αἰσθήσεις, τή διάνοια, τήν ψυχή, τή διάθεση θά μπορέσουμε νά δοῦμε τόν Ἀναστάντα Κύριο. Ὁ Χριστός δέν πρόκειται ποτέ νά μᾶς ρωτήσει ποιά γλώσσα μιλάμε ἢ σέ ποιό ἔθνος ἀνήκουμε. Οὕτε ἄν εἴμαστε πλούσιοι ἢ φτωχοί. Θά δώσει ὅμως σέ ὅλους πού θά τόν πιστεψουν τά δῶρα τῆς Ἀναστάσεως, πού εἶναι τό φῶς, ἡ χαρά καὶ ἡ ζωή, γιά νά μᾶς ἀνανεώσει καὶ νά μᾶς ἀναγεννήσει, νά μᾶς υἱοθείσει καὶ νά μᾶς ὁδηγήσει στή Βασιλεία Του. Αὐτά τά δῶρα εύχομαι νά λάβουμε ὅλοι ἀπό τόν ἀναστάντα Κύριο μας.

Λέγει ὁ Ἀγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος: «Σή μέλλουσα ζωή ὁ χριστιανός δέν θά ἔξετασθεῖ ἄν ἀρνήθηκε τόν κόσμο γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, μετά ἄν μοίρασε τόν πλοῦτο του στούς φτωχούς, μετά ἄν νήστευσε καὶ ἀγρύπνησε. Ἀλλά θά ἔξετασθεῖ ἀκριβῶς ἄν ἔχει κάποια ὄμοιότηα μέ τόν Χριστό, ως νίος μέ πατέρα. Διότι ἔκείνοι πού φυλάσσουν τίς πόρτες τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐάν ἰδοῦν τόν χριστιανό νά ἔχει ὄμοιότηα μέ τόν Χριστό, ως νίος μέ πατέρα, δέν εἶναι δυνατόν νά τόν ἀνοίξουν νά...»

Γί' αὐτό ἄν θέλουμε νά ὅμοιάσουμε στόν Χριστό καὶ νά εἴμεθα γνήσια παιδιά τῆς Ἀναστάσεως ἃς ἀκολουθοῦμε πάντα στή ζωή μας τό παράγγελμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρός τούς Κορινθίους «Ἄς λυπούμενοι ἀεί δέ καίροντες, ως πτωχοί πολλούς δέ πλουτίζοντες, ως μπρέν εχοντες καὶ τά πάντα κατέχοντες».

Ναι εἴμεθα πλούσιοι, εχομε τά πάντα!

Θησαυρός τής ζωῆς μας καὶ σήμερα καὶ αὔριο καὶ πάντα ἃς εἶναι ὁ Ἀναστημένος Χριστός.

Χριστός Ἀνέστη!

Ποιμαντική εύαίσθητω

5η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Πραγματοποιήθηκε 13/2 στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας ή 5η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος γιά τό τρέχον ιεραποστολικό έτος. Όμιλητής της Συνάξεως ήταν ό **Άρχιμ.** **Άθηναγόρας Λουκατάρης**, Υπεύθυνος Κέντρου Προστασίας Ανηλίκων «ΡΟΜ» Θεσσαλονίκης «Φάρος του Κόσμου», ό όποιος άνέπιυξε τό θέμα «ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΜΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΆΛΛΑ ΜΕ ΠΑΘΟΣ».

Ό όμιλητης άναφέρθηκε στόν ίστοριά του «Φάρου του Κόσμου», ό όποιος λειτουργεῖ άπό τό 2004, ύπο τόν σκέπη της

Ιερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως, στόν ένοριά του Άγιου Νεκταρίου Δενδροποτάμου Μενεμένης και άφορά στόν κοινωνικοποίηση τών άνηλίκων POMA της περιοχῆς. Έπισήμανε ότι «δημιουργήθηκε γιά νά προσφέρει λύσεις πού άπαντούν στόν πυρόνα τών προβλημάτων τών άνηλίκων του Δενδροποτάμου. Ειδικότερα, ό «Φάρος του Κόσμου» δημιουργήθηκε γιά νά καλύψει τίς άναγκες τών άνηλίκων, ό όποιοι στεροῦνται οίκογενειακῆς

μέριμνας, μέ τόν παροχή σέ αύτούς περίθαλψης μέσα σέ ένα σταθερό και άσφαλές περιβάλλον, μέ έντονα οίκογενειακά χαρακτηριστικά, όπου ή προσπάθεια έπικεντρώνεται στόν προσωπική τους άνάπτυξη, τόν έσωτερική τους καλλιέργεια και τόν κατάλληλη έκπαίδευση γιά τόν έπαγγελματική τους κατάρτιση».

Άρχικά, στό δομή, πού λειτούργησε στό ήπογειο του Ναού, ομάδα έθελοντών της περιοχῆς δραστηριοποίηθηκε γιά τόν «έπιγαστο και σίτιση άπροστάτευτων άνηλίκων της περιοχῆς, ίατροφαρμακευτική περίθαλψη, τακτικούς άμαδικούς έλέγχους ύγειας, μαζικούς έμβολιασμούς σέ άνασφάλιστα παιδιά, συλλογή προσφερόμενων άγαθών άπό άμαδες έθελοντών, διάθεση προσφερόμενων άγαθών σέ οίκογένειες παιδιών του συνοικισμού, παρασκευή και διανομή φαγητού άπό τό ένοριακό συσσίτιο, μέσω του όποιου δημιουργούνται προσβάσεις στόν τοπικό πληθυσμό και στίς οίκογένειες τών παιδιών της περιοχῆς...».

Ό π. Άθηναγόρας τόνισε ότι «ό «Φάρος του Κόσμου» έχει λειτουργήσει έως σήμερα ώς Οίκοτροφείο και ώς Κέντρο Ήμερας. Στό οίκοτροφείο διαμένουν παιδιά μετά άπό είσαγγελκή

έντολή πού μᾶς άναθέτει τό σύνολο τής γονικῆς μέριμνας ή τόν έπιμέλειά τους (στίς περιπτώσεις πού οί γονεῖς τῶν παιδιῶν δέν ζοῦν ή βρίσκονται στή φυλακή ή έχουν κριθεῖ άκατάλληλοι) ή μετά άπό γονική συναίνεση, δταν συνίθως ή μπτέρα, πού μεγαλώνει τά παιδιά της μόνη της στόν Δενδροπόταμο, πού βρίθει κινδύνων, χωρίς τόν παρουσία τού πατέρα στό σπίτι, δηλώνει άδυναμία νά έλεγχει τόν άτιθασο έφορο γιό της και ζητάει τή βοήθεια μας... Στούς άνηλίκους αύτούς, πού προέρχονται άπό άνυπαρκτο ή άκατάλληλο ή άδυναμο οίκογενειακό περιβάλλον, ό «Φάρος» παρέχει τροφή και στέγη, ένδυση και υπόδοση, ένισχυτική διδασκαλία, σχολικά είδη και παιχνίδια, ίατροφαρμακευτική περίθαλψη και άκόμα, δυνατότητα γιά έπιλεγμένη και έξατομικευμένη δημιουργική άπασχόληση και εύκαιριες γιά άργανωμένες ψυχαγωγικές άποδράσεις άπό τό γκέτο του Δενδροποτάμου, όπως παρακολούθηση συναυλιών, άθλητικῶν άγωνων, έκθεσεων φωτογραφίας ή ζωγραφικῆς και βιβλιοπαρουσιάσεων, άκόμα έπισκεψεις σέ διάφορα μουσεῖα μέ διαφορετικές θεματικές ένόπτες, όπως φυσικής ίστορίας, λαογραφικό, άρχαιολογικό, ίστορικό, τεχνολογικό, και γενικά προϋποθέσεις γιά συμμετοχή και άλληλεπίδραση μέ άλλους συμμετέχοντες σέ έπιπα μαθησιακά περιβάλλοντα, όπου τά παιδιά έχουν τή δυνατότητα νά προσλαμβάνουν τή γνώση άβιαστα, εύκολα, παραστατικά και κυρίως έμπειρικά».

Ό όμιλητης άναφέρθηκε στίς έπιτυχίες τών παιδιών του «Φάρου» στό σχολική τους ζωή άλλα και στόν φοιτητική, στόν Έλλαδα και στό έξωτερικό, όπου στρίζονται σημαντικά μέ ίποτροφίες πού έχασφαλίζει ή άμογένεια. Ίδιαίτερη μνεία έκανε «στόν ομάδα Έκπαιδευτικής Ρομποτικής, πού δημιουργήθηκε άπό άγορια POMA του Κέντρου Προστασίας Ανηλίκων «ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ», πού κατάφερε τόν Απρίλιο του 2014, χάρη στόν παγκόσμια τιμποτική διάκριση πού άπεσπασε, μαζί μέ τό βραβείο στόν κατηγορία CORE VALUES, στό πλαίσιο του FIRST LEGO LEAGUE GREECE, νά ταξιδέψει στό St. Louis του Missouri, όπου φιλοξενήθηκε άπό τόν έλληνική άμογένεια».

Ό π. Άθηναγόρας κυριολεκτικά καθήλωσε τούς ιερεῖς μας μέ τό πρωτότυπο και εύλογημένο έργο του, πού ξεπερνά τά συνθητισμένα και συνιστά έφαρμοσμένη ποιμαντική, σέ μιά έποκή πού έχει μεγάλη άναγκη άπό έργα άγαπτς και προσφορᾶς στό ονομά του Ίησου Χριστού, χωρίς διακρίσεις πολιτιστικές, φυλετικές ή έθνικές.

6η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Η 6η Γενική Ιερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στό 12 Μαρτίου. Όμιλητης ήταν ό **Άρχιμ.** **Σωτήριος Κοσμόπουλος**,

Ν ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΌΜΑΔΩΝ

Πρωτοσύγκελλος της Ιερᾶς Μητροπόλεως Σάμου & Ικαρίας, ὁ ὄποιος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ποιμαντική σὲ μιά νησιωτική περιοχή-πρόκληση ιεραποστολῆς προσφύγων καὶ μεταναστῶν».

Ο π. Σωτήριος ἀνέφερε ὅτι ἡ ποιμαντική διακονία τῶν προσφύγων-μεταναστῶν στὶ σύγχρονη ἐποχή λαμβάνει ἰδιαίτερες διαστάσεις μέσα στούς κόλπους μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό τὴν μιᾶ μεριά, ἡ Τοπική Ἐκκλησία, ὡς μέρος τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὀφείλει νὰ φροντίζει τὸν κάθε ἄνθρωπο ὡς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἵδιως τὸν ἐμπερίστατο, πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἀπεκάλεσε ἐλάχιστο ὀδελφό Του (βλ. Ματθ. 25, 40) καὶ ἀπό τὸν ἄλλον, πρέπει νὰ τρεῖ τὶς ἰσορροπίες μεταξύ τοῦ ἐντοπίου πληρώματος, τὸ ὄποιο, λόγῳ τῆς πολυετοῦς κρίσης, δυσκολεύεται, καθὼς τὰ πολλὰ προβλήματα καὶ κυρίως τὰ οἰκονομικά, προκαλοῦν ἔνα εἶδος ἀνασφάλειας.

Ἄρα, ὅπως τόνισε, ἡ ποιμαντική διακονία ξεκινᾶ ἀπό τὸ ἐντόπιο ὄρθροδοξο πλήρωμα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀφορᾶ καὶ στούς πρόσφυγες-μετανάστες καὶ ἵδιως

σέ ἐκείνους πού εἶναι Χριστιανοί, ὅχι μόνον Ὁρθόδοξοι ἢ ἐκείνους πού ἐπιθυμοῦν νὰ βαπτισθοῦν καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στούς κόλπους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Πέρα ἀπό τὸν ὄλικη βοήθεια (εἰδὸν ρουχισμὸν, τρόφιμα, νοσήλια, ναῦλα κ.λπ.), πού παρέχονται πρός ὅλους, ἀνεξαιρέτως ἔθνους, φυλῆς ἢ θροσκείας, ἀφ' ἣς στιγμῆς εἶναι ἐμπερίστατοι, ἢ Ἐκκλησία ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει προβλήματα καὶ δυσκολίες, πού ἔχουν σχέση μὲ τὴ γλώσσα, τὸ μορφωτικό ἐπίπεδο, τὸ πολιτισμικό ὑπόβαθρο, τὸ συγκριτιστική θεώρηση θροσκειῶν, τὶς συνθῆκες διαβίωσης, τὸν μελλοντικό προσανατολισμό προσφύγων-μεταναστῶν, ἔχοντας πάντα πρὸ ὄφθαλμῶν τὸν ἀδήριτο ἀνάγκη διαποίμανσή τους, κατά τὸ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...» (Ματθ. 28, 19).

Σέ ἄλλο σημεῖο, ὁ ὄμιλοπής ἐπεσήμανε τὸν παρήγορο καὶ ἐλπιδοφόρο παρουσία τοῦ ὑγιοῦς ἐθελοντισμοῦ, πού δέν ἔξαντλίθηκε σὲ ἔναν ἰδιότυπο κοινωνικό ἀκτιβισμό, ἐπιδοτούμενο καὶ ἐν πολλοῖς ὑποκινούμενο, ἀλλά συνεχίζει ὡς ἔκφραση εὐγένειας καὶ ἀρχοντιάς καὶ ἀπόρροια πίστης στὸν Σωτήρα Χριστό. Ο π. Σωτήριος κατέληξε λέγοντας ὅτι, μὲ τὸν πολύτιμη σπίριξη τῶν ἐθελοντῶν μας, μετά τὸν πολύμνην καπήκηση, ἀρκετοί ἀπό τοὺς πρόσφυγες-μετανάστες ἔγιναν μέλη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, διά τοῦ Ἅγιου Βαπτίσματος.

Καὶ στὶς δύο Συνάξεις ἀκολούθησε ζωντανή συζήτηση καὶ ἐνύοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπό τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὄποιος συνεχάρη θερμά τούς ὄμιλοτές γιά τὸ πολυσύμαντο ἔργο τους. •

Βιβλιοπαρουσίαση

ΥΜΝΟΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΑΠΟ ΝΑΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἐπιτόπιες ἡχογραφήσεις τοῦ Κωστῆ Δρυγιανάκη 1991-2002

Δύο χρόνια μετά τὸν (έξαντλημένη πιά) πρώτη ἐκδοση, ἐπανακυκλοφόρησε ἀπό τὸν Ἐκδοτική Δημητριάδος ὡς συλλογὴ τῶν Μεγαλοβδομαδιάτικων ὕμνων πού ἡχογράφησε ὁ Κωστής Δρυγιανάκης σὲ ναούς τῆς εὐρύτερης περιοχῆς μας, μὲ τίτλο "Ὕμνοι τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀνάστασης ἀπό ναούς τῆς ἀνατολικῆς Θεσσαλίας". Ἐπιτόπιες ἡχογραφήσεις τοῦ Κωστῆ Δρυγιανάκη 1991-2002. Εἶναι μιά ἐκδοση τοῦ Τομέα Ψαλτικῆς Τέχνης καὶ Μουσικολογίας τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου.

Ἡ ἐκδοση περιλαμβάνει ἡχογραφήσεις τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδας καὶ τῆς Ἀνάστασης ἀπό 50 συνολικά ναούς καὶ μονές τῆς περιοχῆς, καλύπτοντας μιά ἑκατον πού φτάνει ὡς τὸν Τύρναφο, τὸν Λαϊκό, τὸν Πτελέο καὶ (σχεδόν) τὰ Φάρσαλα. Ἰδιαιτερότερά της εἶναι ὅτι ἐστιάζει σὲ περιφερειακούς ναούς χωρίων καὶ προαστίων, ἐπιχειρώντας νὰ φέρει

στὸν σφαίρα τοῦ ὄρατοῦ τούς λιγότερο γνωστούς ιεροψάλτες. Ἐπίσης, χαρακτηριστικό της εἶναι ὅτι περιλαμβάνει ἡχογραφήσεις ἀποκλειστικά ἀπό πραγματικές ἀκολουθίες, συλλαμβάνοντας ἔτοι τὴν λατρευτική ψαλτική τῶν ναῶν καὶ ὅχι ἔνα συναυλιακό ὄμοιώμα της, καὶ ἀπογράφοντας ταυτόχρονα καὶ τὴ συμψαλμωδία τῶν πιστῶν, τὴ διαμεσολάβηση τῶν μικροφώνων, τούς πάντας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ περιβάλλοντος κ.λπ.

Παρόλο πού ἡ προκείμενη καταγραφή εἶναι ἔνα προσωπικό ἡμερολόγιο μᾶλλον παρά μιά συστηματική προσπάθεια, πραγματοποιεῖ ἔνα πρῶτο βῆμα πρός τὴ βαθύτερη γνώση τῆς γενικῶς παραγνωρισμένης λαϊκῆς βάσης τῆς ψαλτικῆς, ὡς ὄποια, ἀν καὶ συνχά μνημονεύεται ὡς ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς βυζαντινῆς παράδοσης, ἐλάχιστα ἔχει μελετηθεῖ στὶς λεπτομέρειές της. Ἐπίσης, πραγματοποιεῖ ἔνα ἀνάλογο βῆμα πρός τὴ βαθύτερη κατανόηση τῆς αἰσθητικῆς τῆς λατρευτικῆς πράξης, ὡς ὄποια ὄμοιώς εἶχε ἀγνοθεῖ ἐν πολλοῖς τούς τελευταίους δύο αἰώνες στὸν προσπάθεια ἐνταξης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς σὲ ἔνα νεωτερικό πλαίσιο.

Τὸ βιβλίο διατίθεται καὶ ἀπό τὸ βιβλιοπωλεῖο ΛΥΧΝΟΣ τῆς Ιερᾶς μας Μητροπόλεως (24210-32916).

“Οσιος Δανιηλ ὁ ἐκ Ζαγορᾶς: ἔνας ξεχασμένος Τοπικός μας “Άγιος”

Ανάμεσα στίς μορφές των Αγίων πού κοσμοῦν τό στέμμα της Τοπικής μας Εκκλησίας λάμπει ως ἀστέρας πολύφωτος ἔνας ἄγνωστος και ξεχασμένος ὅσιος, ὁ Κολλυβάς Δανιήλ, που εἶχε καταγωγή ἀπό τή Ζαγορά τοῦ Πηλίου. Ο καρακτηρισμός «Κολλυβάδες» ἐμφανίστηκε, ἀρκετά, ως χρεωστικό προσωνύμιο σέ ἀγιορεῖτες μοναχούς που διαφωνοῦσαν γιά τήν τέλεση τῶν μνημοσυνῶν τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, που εἶναι ἀφιερωμένη ἐξ ὀλοκλήρου στό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Παράλληλα, ὅμως, υἱοθέτησαν και τήν συχνή Θεία Κοινωνία, κάτι μέ τό ὅποιο δέν συμφωνοῦσε μεγάλη μερίδα τῶν μοναχῶν του Ἀγίου Ὁρους τήν ἐποχή ἐκείνη. Ήτοι, μετά ἀπό πολλές πνευματικές μάχες, οι περισσότεροι ἀπό τούς κολλυβάδες πατέρες ἐξορίστηκαν ἀπό τό Ἀγιον Ὅρος και μετέβησαν στά νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Τήν ἴδια τύχη εἶχε και ὁ Ὅσιος Δανιήλ, γιά τή ζωή τοῦ ὅποιου στοιχεῖα ἀντλοῦμε ἀπό τόν βίο τοῦ μαθητῆ του Ὅσιου Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ. Όταν ὁ νεαρός Ἀθανάσιος, ὅπως ἦταν τό κοσμικό ὄνομα τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου, ἔμεινε ὀρφανός ἀπό τούς γονεῖς του σέ ἥλικια 18 ἑτῶν, τό ἔτος 1809,

τόν ἔστειλαν, ἵσως οί συγγενεῖς του, νά σπουδάσει στής Κυδωνίες τῆς Μικρᾶς Ασίας. Τήν ἐποχή ἐκείνη σχολάρχης ἐκεῖ ἦταν ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος Σαράφης, ὁ ὅποιος κάλεσε ως πνευματικό τῶν μαθητῶν τόν πνευματοφόρο γέροντα Δανιήλ ἀπό τή Ζαγορά τοῦ Πηλίου, ὁ ὅποιος ἐθεωρεῖτο ἔνα ἀπό τά μεγαλύτερα πνευματικά ἀναστήματα τῆς ἐποχῆς του.

Τότε ὁ μικρός Ἀθανάσιος συνδέθηκε μέ τόν γέροντα Δανιήλ, ὁ ὅποιος γίνεται πνευματικός του ὄδηγός και διδάσκαλος. Όταν μετά ἀπό 7 χρόνια παραμονῆς στή σχολή, ὁ Ὅσιος Δανιήλ ἀποφασίζει νά ἐπιστρέψει στό Ἀγιον Ὅρος, παίρνει μαζί του και τόν 15χρονο τότε Ἀθανάσιο και, ἀφοῦ τόν δοκίμασε ἀρκετά στήν πνευματική ζωή, τόν ἔκειρε μοναχό δίνοντάς του τό ὄνομα Ἀρσένιος. Στό διάστημα τῆς παραμονῆς του στό Ἀγιον Ὅρος, βρισκόταν σέ ἔξαρση ἢ διαμάχη τῶν κολλυβάδων μέ τήν ἀντίπαλη μερίδα τῶν ἀντικολλυβάδων, πού θεωροῦσαν τίς ἀπόψεις τῶν πρώτων ώς ἐπικίνδυνους νεωτερισμούς.

Τό Πατριαρχεῖο, που ἔξετασε τό θέμα, τάχτηκε μέ τήν ἀποψη τῶν δευτέρων και ἔτσι ἄρχισε ὁ διωγμός τῶν πατέρων πού ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν τό Ἀγιον Ὅρος. Τότε ὁ Ὅσιος Δανιήλ μέ τόν μαθητή του Ἀρσένιο, ἀρχικά, ἐγκαταλείποντας τό Ἀγιον Ὅρος, ἐγκαταστάθηκαν στήν Ἀττική στό Πεντελικό ὄρος τῶν ἄμμων, πού ἦταν γεμάτο ἀπό ἀσκητήρια και ἀγωνιστές μοναχούς. Ἐκεῖ στήν ἀρχαία σκήπτη τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Χωστοῦ, στό Γαργυρτό, πού ἄλλοτε εἶχε ἀσκηθεῖ ὁ Ἀγιος Τιμόθεος, Ἐπίσκοπος και κτίτορας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, οί ὅσιοι βρήκαν καταφύγιο και ἄρχισαν μαζί τούς ἀσκητικούς ἀγῶνες τους. Ό γέροντας Δανιήλ, ὅμως, μέ τό προοριτικό του χάρισμα προεῖδε τήν καταστροφή τῆς μονῆς τῆς Παναγίας ἀπό τούς Τούρκους και γι’ αὐτό, μέ τόν μοναχό Ἀρσένιο, ἀποφάσισαν νά καταφύγουν στής Κυκλαδίδες.

Πρώτος τους σταθμός ἦταν ἢ νῆσος Πάρος και ἡ Μονή τῆς Λογοθάρδας. Ἐπίσης, ταξίδεψαν στήν Σίκινο και στή Φολέγανδρο. Ἐκεῖ ὁ μοναχός Ἀρσένιος, μετά ἀπό παράκληση τοῦ γέροντά του, κειροτονήθηκε διάκονος ἀπό τόν Μητροπολίτη Θήρας και συγχρόνως διορίστηκε ἐλληνοδιδάσκαλος, διδάσκοντας, ἐπί χρόνια, τά παιδιά τῆς νήσου, τήν ἀγάπη γιά τόν Χριστό και τήν Ἐκκλησία. Ο Ὅσιος Δανιήλ, τό ἔτος 1840, πού προεῖδε τόν θάνατό του, ἔδωσε σαφεῖς ὄδηγίες στόν ὑποτακτικό του νά κάνει ἀνακομιδή τῶν λειψάνων του μετά ἀπό μία διετία και ἀφοῦ ἔδωσε τήν εὐλογία του σέ ὅλους τούς παρισταμένους ἐκοιμήθη ὁσιακά γιά νά συναριθμηθεῖ στή χορεία τῶν παλαιῶν Ὅσιών, στήν ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων. Ο Ἀρσένιος, μετά ἀπό 2 χρόνια, κάνοντας ὑπακοή στόν γέροντά του, ἔκανε ἀνακομιδή τῶν λειψάνων του και ἐπέστρεψε στήν Πάρο. Ἐκεῖ, στή Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ δάσους, φυλάσσεται μέχρι σήμερα πολύτιμος θησαυρός ἢ Τίμια Κάρα τοῦ Ὅσιου Δανιήλ και τιμάται ἢ μνήμη του τήν 31η Ιανουαρίου, ἀλλά και τό Σάββατο τῆς Διακαίνωσίμου, σέ κοινή σύναξη μέ στολους τούς κολλυβάδες πατέρες. •

Εύρωπαικός Διαφωτισμός καί τό Έλληνορθόδοξο 1821

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Η Έλληνική Επανάσταση δέν είναι γνήσιο τέκνο της Γαλλικῆς, όπως ισχυρίζονται όρισμένοι. Είναι άποτέλεσμα συνθέτων ίδεολογικῶν διεργασιῶν, μέ πρωτεύοντα τόν ρόλο της Έλληνορθόδοξης Παράδοσης. Τό κλασικό κείμενο, τό όποιο δίνει σαφή ἀπάντηση ως πρός τίν ἐπίδραση τοῦ Δυτικοῦ Διαφωτισμοῦ καί τῆς Γαλλικῆς Επαναστάσεως στόν Έλληνισμό, είναι ή ἀκόλουθη συνομιλία τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη μέ τόν Ἀγγλο Ναύαρχο Χάμιλτον:

«Ἡ ἐπανάστασις ἡ ἐδική μας δέν ὄμοιάζει μέ καμμιάν ἀπ' ὅσαις γίνονται πίν σόμερον εἰς πίν Εὐρώπην. Τῆς Εὐρώπης αἱ ἐπαναστάσεις ἔναντίον τῆς διοικήσεώς των είναι ἐμφύλιος πόλεμος. Ὁ ἐδικός μας πόλεμος ἦτον ὁ πλέον δίκαιος, ἦτον ἔθνος μέ ἄλλο ἔθνος, ἦτον μέ ἓνα λαόν ὅπου ποτέ δέν ἥθελησε νά ἀναγνωρισθῇ ως τοιοῦτος, οὔτε νά ὄρκισθῃ παρά μόνον ὅτι ἔκαμνεν ἡ βία. Οὔτε ὁ Σουλτάνος ἥθελησε νά θεωρήσει τόν Έλληνικόν λαόν ως λαόν, ἀλλὰ ὡς σκλάβους. Μίαν φοράν ὅταν ἐπίραμεν τό Ναύπλιον ἥλθε ὁ Ἀμιλτόν νά μέ ἰδη. Μοῦ εἴπε ὅτι πρέπει οἱ Ἑλληνες νά ζητήσουν συμβίβασμόν, καί ή Ἀγγλία νά μεσιτεύση. Ἐγώ τοῦ ἀποκρίθηκα, ὅτι αὐτό δέν γίνεται ποτέ, ἐλευθερία ἡ θάνατος.

Ἐμεῖς Καπετάν Ἀμιλτόν ποτέ συμβίβασμόν δέν ἐκάμψαν μέ τούς Τούρκους. Ἀλλους ἔκοψε, ἄλλους σκλάβωσε μέ τό σπαθί καί ἄλλοι, καθώς ἐμεῖς, ἐζούσαμεν ἐλεύθεροι ἀπό γενεά εἰς γενεά. Ὁ βασιλεύς μας ἐσκοτώθη, καμμία συνθήκη δέν ἐκάμε. Ἡ φρουρά του είχε παντοτεινό πόλεμον μέ τούς Τούρκους καί δύο φρούρια ἦτον πάντοτε ἀνυπότακτα. - Μέ εἴπε, ποία είναι ἡ βασιλική φρουρά του, ποία είναι τά φρούρια. - Ἡ φρουρά τοῦ Βασιλέως μας είναι οι λεγόμενοι Κλέφται, τά φρούρια η Μάνη καί τό Σούλι καί τά βουνά. Ἐτζι δέν μέ ώμιλησε πλέον.

Ο Θ. Κολοκοτρώνης, λοιπόν, ἔνας ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς Έλληνικῆς Επαναστάσεως, ἀποσαφηνίζει ὅτι τό 1821 δέν ἔχει ίδεολογική σχέση μέ τή Γαλλική Επανάσταση. Οι Ἑλληνες, δηλώνει ὁ Γέρος τοῦ Μοριᾶ, ἀγωνίσθηκαν κατά ἀλλοεθνοῦς ἔχθροῦ, ἐνώ οι Γάλλοι ἐξεγέρθηκαν κατά τῆς γαλλικῆς ἐξουσίας γιά κοινωνικούς λόγους. Ἐπί πλέον, τά λόγια τοῦ Κολοκοτρώνη ὑπογραμμίζουν καί τή σπουδαιότητα τῆς Μεγάλης Ἰδέας ως τοῦ πνευματικοῦ καί πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν Έλλήνων. Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος θεωρεῖται ἀκόμη (370 χρόνια μετά τή θυσία του) ως ὁ βασιλεὺς τῶν Έλλήνων, οι κλέφτες καί οι ἀρματολοί συνεχίζουν τήν ἀπροσκύνητη στάση του. Τό ἔθνος ἔχει συνειδητον συνέχειας, ή ἀπελευθέρωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῶν ἐδαφῶν τῆς Ρωμανίας/ Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας είναι τό ἴδιανικό πού ξεσπούνει τούς Έλληνες. Οι ἐπιστημόνεις αὐτές τοῦ Κολοκοτρώνη, ἀν διδαχθούν στούς σπουδηίους μαθητές, θά τούς βοηθήσουν νά κατανοήσουν ὅτι ναί,

μέν, κάποιοι Ἑλληνες λόγιοι ἐπηρεάσθηκαν ἀπό τόν Εύρωπαικό Διαφωτισμό, ὅμως ή κυριώτερη κινητήριος δύναμη τοῦ 1821 καί τῶν προηγούμενων ἔξεγέρσεων ἦταν ή Ἑλληνορθόδοξη Μεγάλη Ἰδέα: «Νά ξαναφτιάζουμε τό Ρωμαϊκό».

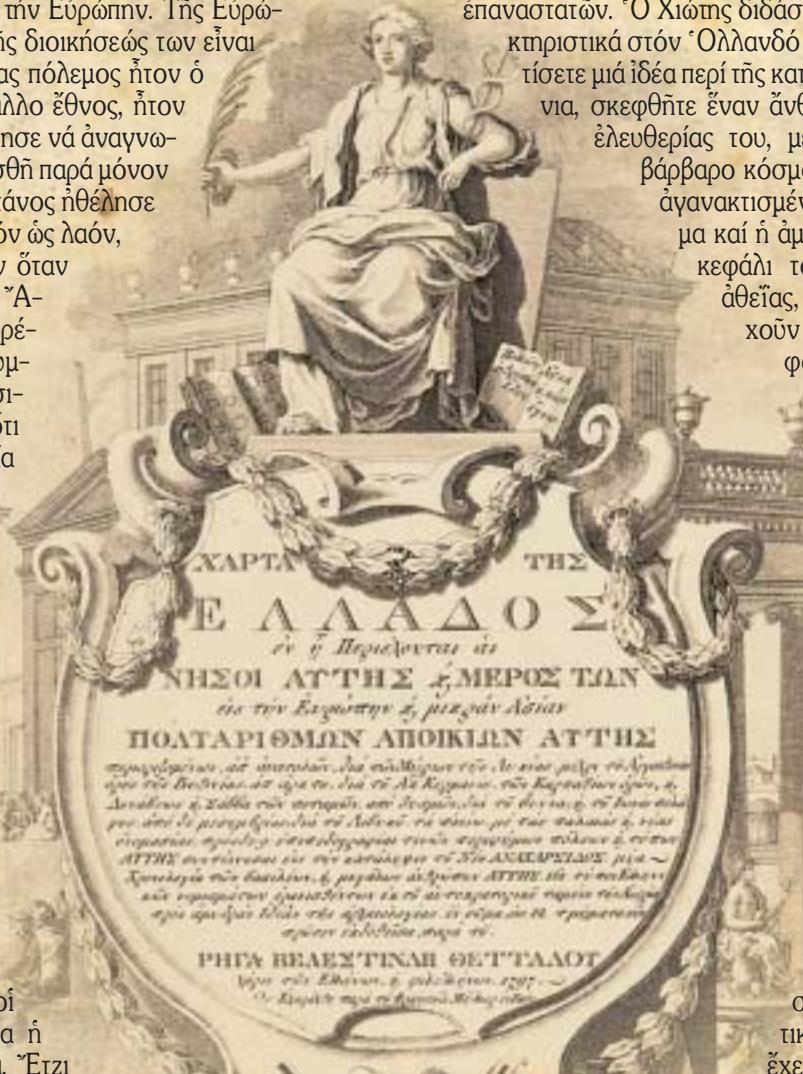
Θεωρῶ ὑπερβολική καί ἀντεπιστημονική τήν ἐξιδανίκευση τοῦ Διαφωτισμοῦ καί τῆς Γαλλικῆς Επαναστάσεως. Ἰσως θά ἐπρεπε νά ἔξηγηθεῖ στούς μαθητές ὅτι ἀκόμη καί οἱ συμπαθοῦντες πρός τόν Δυτικό Διαφωτισμό, ὅπως ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ἀπογοητεύθηκαν ἀπό τή βία, τά ἐγκλήματα καί τίς ἀθεϊστικές τάσεις τῶν Γάλλων ἐπαναστατῶν. Ο Χιώτης διδάσκαλος τοῦ Γένους ἔγραψε χαρακτηριστικά στόν Όλλανδό φίλο του Κεῦνο: «Γιά νά σχηματίσετε μιά Ἰδέα περί τῆς καταστάσεώς μου ἐδῶ καί τρία χρόνια, σκεφθῆτε ἔναν ἄνθρωπο εύαίσθητο καί λάτρη τῆς ἐλευθερίας του, μεταφερόμενο ξαφνικά σ' ἔναν βάρβαρο κόδσιο, στό κέντρο τῶν Καννιβάλων, ἀγανακτισμένο μέ τό νά βλέπει, ὅτι τό ἐγκλημα καί ή ἀμάθεια σπικώνουν ἀδιάντροπα τό κεφάλι τους κάτω ἀπό τή σημαία τῆς ἀθεϊστικής, ὅτι ή ἀρετή καί τά τάλαντα ξεψυχοῦν κάτω ἀπό τό μαχαίρι τῶν δολοφόνων».

Θά ἦταν ιστορικά ὄρθοτερόν ἐκπαίδευση τῶν Έλληνονπαίδων ἢν γνώριζαν ἀπό τά σχολικά τους βιβλία ὅτι ὁ ὑπόδοουλος Έλληνισμός δέν περίμενε τόν Εύρωπαικό Διαφωτισμό γιά νά ἀσχοληθεῖ μέ τή Φυσική, τά Μαθηματικά, πν Αστρονομία καί τίς ἄλλες θετικές ἐπιστῆμες. Είναι ἐνδεικτικό ὅτι, ἔναν αἰώνα πρίν ἀπό τή διάδοσην καί ἀκμή τοῦ Διαφωτισμοῦ, στά ἀπόκρημνα βουνά τῆς Εύρυτανίας

Ορθόδοξοι κληρικοί καί ἄλλοι λόγιοι δίδασκαν προκρημένες γιά τήν ἐποχή ἐκείνη γνώσεις θετικῶν Επιστημῶν. Ο καθηγητής Μαθηματικῶν τοῦ Ε.Μ.Π. Ἡλίας Ντζιώρας ἔχει ἀποδείξει μέ μελέτες του ὅτι στά τέλη τοῦ 17ου αἰώνος στά μοναστήρια τῆς Εύρυτανίας (Βραγγιανᾶ, Φουρνά, Βράχα κ.ἄ.) διδάχθηκαν ἡ Φυσική καί τά Μαθηματικά.

Οὔτε είναι ιστορικά ὄρθον νά διδάσκουμε στά παιδιά μας ὅτι οἱ πρόγονοί μας περιένεν τήν Γαλλική Επανάσταση γιά νά μάθουν τί σημαίνει ξεσπούματος. Δεκάδες κινήματα Ἐλλήνων κατά τῶν Οθωμανῶν δυναστῶν καταγράφει ὁ Κωνσταντίνος Σάθας, τά ὅποια ἀγνοοῦνται ἀπό τά σχολικά βιβλία. Οι Ἑλληνες ἀρχισαν τήν ἐπανάστασην τοῦ 1821 μέ τήν Ελλήνων κατά τή διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας, μέ τόν Ορθόδοξο κλῆρο πάντα ἐπικεφαλῆς.

ΦΩΤ.: 'Ο πίτλος τῆς ΧΑΡΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ τοῦ Ρήγα Βελεστινλή ἀπό τήν ἔκδοση τῆς Επιστημονικῆς Έταιρείας Μελέτης Φερόν-Βελεστίνου-Ρήγα, Αθίνα 1998.

ΠΕΙΔΗΣΕΡΙΣ...

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΑΓΑΠΗΣ

Πραγματοποιήθηκε (13/2) στό Ξενία Βόλου ή επίσια έκδολωση τιμῆς καί εύχαριστίας, πού ή Μητρόπολή μας διοργανώνει γιά τίς έθελόντριες κυρίες πού διεχήγαγαν τόν Ἐρανοῦ Ἀγάπης 2017, τόν περασμένο Δεκέμβριο. Μετά πάν εύλογία τῆς Βασιλόπιτας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἔξέφρασε πάν εύγνωμοσύνη του γιά σσα οι έθελόντριες προσέφεραν καί προσφέρουν στίν Τοπική μας Ἐκκλησία, ἀφού χάρη στήν φιλοτιμία τους, τό προϊόν τοῦ Ἐράνου ήταν αὐξημένο σέ σκέση μέ πέρσι καί ἔφθασε στίς 96.947 ΕΥΡΩ. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε πάν εμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ μας στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, χάρη στό ὄποι διατηρεῖται ή συνοχή στήν κοινωνία μας. Παρατήρησε ὅτι, πάν χρονία πού πέρασε, «ἔντείναμε τίς προσπάθειές μας, δημιουργήσαμε νέες δομές, γιά ν' ἀντεπεξέλθουμε στήν ἀνάγκες. Δέν ἀφήσαμε κανέναν χωρίς στέγη, ρουχισμό καί φαγητό. Συνεργαστήκαμε μέ ὅλους τους φορεῖς τοῦ τόπου, ἐνεργήσαμε στήν φυλακές, στούς ROMA, στούς πρόσφυγες, ἔχοντας συνείδηση ὅτι ἐπιτελούμε ἔργο Χριστοῦ». Ὁ Σεβασμιώτατος εύχαριστος καί τούς Ἱερεῖς, πού συντονίζουν τό ποικίλο ἐνοριακό ἔργο, ἐνῶ εἰδική μνεία ἔκανε στό Ἱδρυμα Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως μας, πού στηρίζει ποικιλοτρόπως τούς νέους ἀμίσθους Κληρικούς μας, χάρη στήν φιλοτιμία τοῦ λαοῦ μας. Στή συνέχεια, παρετέθη δεξίωση πρός ὅλους, συνοδεία μουσικοῦ προγράμματος ἀπό τό τμῆμα Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΝΕΟ Δ/Σ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ «ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ»

Σέ σῶμα συγκροτήθηκε τό νέο Δ/Σ τοῦ ιστορικοῦ Θροποκευτικοφιλολογικοῦ Συλλόγου Βόλου «Οι Τρεῖς Ἱεράρχες», ὅπερα ἀπό τής ἀρχαιερεσίες πού πραγματοποιήθηκαν στίς 26/2/2018. Τό νέο Δ/Σ ἔχει ὡς ἔξης: Εὐστάθιος Γραμμένος-Πρόεδρος, Χαρίτων Σαχίνης-Αντιπρόεδρος, Ἰφιγένεια Λούρου-Γεν. Γραμματέας, Κων/νος Κουτσόπουλος-Ταμίας, Βασίλειος Κλείτσας-Εἰδ. Γραμματέας, Θεοχάρης Γραμμενῆς-Μέλος, Δημήτριος Τανάγιας-Εἰδ. Ταμίας, Ἀπόστολος Νάσιος-Ἐπί τῶν Δημοσίων Σκέσεων, Γεώργιος Κροτόπουλος-Μέλος. Τό νέο Δ/Σ ἐπισκέφθηκε (5/3) τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητρίαδος κ. Ἰγνάτιο καί ζήτησε πάν εύκη του γιά τή διευθέτηση τοῦ ἔργου του πάν ἐπόμενη τριετία. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε πατρικῶς καί ἀπό καρδιᾶς στούς διοικοῦντες τόν Σύλλογο καί ἐπαναφεβάίωσε πάν ἀμέριστη στήριξη τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας στό ἔργο τους.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τό Σάββατο 24/2, σέ ἥλικια 82 ἐτῶν, ὁ συνταξιοῦχος Ἱερέυς π. Λάμπρος Τσιάκας. Ὁ ἐκλιπών Κληρικός γεννήθηκε τό 1936 στό Καταφύγιο Καρδίτσας. Ἡταν ἔγγαμος καί ἀπέκτησε δύο τέκνα, πέντε ἐγγόνια καί ἓνα δισέγγονο. Τό 1975 κειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν Μακαριστό Ποιμενάρχη μᾶς Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί διορίστηκε ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Αθανασίου Περιβλέπτου του Δήμου Φερῶν, ὅπου παρέμεινε μέχρι τή συνταξιοδότησή του. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Λάμπρου τελέστηκε τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας (25/2) στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Καταφύγιου Καρδίτσας.

Στίς 24/3 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, σέ ἥλικια 90 ἐτῶν, ὁ π. Ἀναντάσιος Ζαχαρῆς, ὁ ὄποιος γεννήθηκε τό 1928 στήν Ραχούλα Ἀγράφων. Σέ νεαρή ἥλικια ἔλαβε μέρος στήν Ἐθνική Ἀντίσταση καί τιμήθηκε ἀπό τήν Ἑλληνική Πολιτεία γιά τόν ἀγώνα του κατά τῶν κατακτητῶν. Ἡταν ἀπόφοιτος τοῦ Ἀνάτερου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστρίου Θεοσαλονίκης καί τοῦ Τμήματος Ἱερατικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Τό 1955 κειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Φαναριοφερσάλων Κύριλλο Α' καί ὑπηρέτησε διαδοχικά στής ἐνορίες Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀνδονοχώριου Καρδίτσας καί Ἀγίου Γεωργίου Ἀνω Χαλκιάδων Φαρσάλων. Τό 1963 μετετέθη στήν Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος καί τοποθετήθηκε ἐφημέριος στήν ἐνορία Ἀγίας Τριάδος Τρικερίου, ὅπου ἔλαβε τό ὄφικο τοῦ Οἰκονόμου ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος Δαμασκηνό. Τό 1975 μετετέθη στόν Βόλο καί ὑπηρέτησε

διαδοχικά στής ἐνορίες τοῦ Ἀγίου Τρύφωνος, Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Παλαιοῦ Κοιμητηρίου καί Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λάμιας Διμηνίου, ἀπό τόπου συνταξιοδοτήθηκε τό 1999, χωρίς νά ἐγκαταλείψει τά ιερατικά του καθίκοντα. Τό 2009 ἔλαβε τό ὄφικο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, ὃς ἀναγνώριση τοῦ πολυετοῦς καί καρποφόρου ιερατικοῦ του ἔργου. Ἡταν νυμφευμένος, πατέρας δύο τέκνων καί παππούς τεσσάρων ἐγγονῶν καί τριῶν δισέγγονων. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Ἀναντάσιος Ζαχαρῆς τελέστηκε στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λάμιας Διμηνίου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ την δέουσα ιεροπρέπεια έορτάστηκε (25/2) στόν Βόλο ή Κυριακή της Όρθοδοξίας. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, λειτούργησε στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου, παρουσία έκπροσώπων των Αρχών και πλήθους εύσεβων Χριστιανῶν. Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος

ἀναφέρθηκε στόν ἀγώνα τῶν Ἅγιών Πατέρων γιά τή διαμόρφωση τῆς Όρθοδοξης Θεολογίας γύρω ἀπό τήν τιμή τῶν ιερῶν Εἰκόνων, ἥ όποια οὐσιαστικά, ἀναδεικνύει τόσο τήν Χριστολογία,

ὅσο και τήν Χριστιανική ἀνθρωπολογία. Ο κ. Ιγνάτιος ἀναφέρθηκε στήν σταυρική πορεία τῆς σύγχρονης Όρθοδοξίας: «Παραμένουμε ἐνωμένοι στήν πίστη και στή δόγμα και ἀγωνιζόμαστε νά μαρτυρήσουμε ἀυτήν τήν πίστη σέ ὅλο τόν κόσμο, γιατί ἐμεῖς κατέχουμε τήν ἀλήθεια και δέν φοβόμαστε τόν διάλογο. Ή ἐποχή εἶναι κρίσιμη γιά τήν ἐσωτερική μας ἐνότητα. Γι' αὐτήν γίνεται ἥ προσευχή μας, ἀλλά ἀυτή εἶναι και ἥ ἀγωνία μας. Σήμερα ἐμφανίζονται τάσεις ἄκρατου ἐθνικισμοῦ και οί Όρθοδοξες Ἐκκλησίες τείνουν νά ἐμπλακοῦν στής γεωπολιτικές ἔξελίζεις μέ τραγικά ἀποτέλεσματα. Κάποιοι θέλουν νά κάνουν ἐργαλεῖο πολιτικῆς τήν Όρθοδοξης Ἐκκλησία και πίστη, γιά νά διασφαλίσουν συμφέροντα. Άλιμον! Έτσι ή Ἐκκλησία γίνεται ὑποχείριο πολιτικῶν ἀποφάσεων και δέν μπορεῖ νά κρατήσει τήν αὐθεντικότητά της. Οποτε ή Ἐκκλησία ταυτίστηκε μέ πολιτεύματα και πολιτικές καταστάσεις, ἔχασε τήν ἀλήθεια και μείωσε τό κύρος της. Τούτες τής μέρες διαδραματίζονται, δυστυχῶς, γεγονότα, πού θέτουν σέ κίνδυνο τήν ἐνότητα τῆς Όρθοδοξίας και θά εἴμαστε ἀναπολόγοιτοι, εάν συμβάλλουμε σ' αὐτό τό κακό, μέ τόν ἔνα ἥ τόν ἄλλο τρόπο. Γι' αὐτό κρειάζεται προσευχή και προσοχή. Πρέπει νά διαφυλάξουμε τήν ἐνότητα τῆς Έκκλησίας στό δόγμα και τή Συνοδικότητά της και νά ἐργαζόμαστε γιά τή διαφύλαξη τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Αὐτή εἶναι ἥ εὐθύνη ὅλων μας». Στό τέλος τής Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἥ λιτάνευση τῶν ιερῶν Εἰκόνων ἐντός τοῦ Ναοῦ και ἥ ἀνάγνωση τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Όρθοδοξίας.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΡΙΤΕΚΝΩΝ

Ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη στόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο πραγματοποίησε (1/3) κλιμάκιο τοῦ νέου Δ/Σ τοῦ Συλλόγου Γονέων Τριτεκνών Ν. Μαγνησίας «Η ΑΡΓΩ», ἀποτελούμενο ἀπό τούς: Σούλα Βακουφτσῆ, Πρόεδρο, Γεώργιο Γκάγκα, Γεν. Γραμματέα, Βασίλειο Γάλλο, Αν. Γενικό Γραμματέα και

Γεωργία Ζαχαρῆ, Μέλος. Στή συνάντηση συζητήθηκαν τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἥ Εδαληνική οἰκογένεια στήν ἐποκή τῆς κρίσης, ιδιαίτερα δέ ἥ τριτεκνή οἰκογένεια, ἥ όποια βιώνει τήν ἀδιαφορία-τιμωρία τῆς Πολιτείας. Ο κ. Ιγνάτιος ἐπανέλαβε τή διαχρονική στάση τῆς Έκκλησίας ἀπέναντι στόν ιερό οἰκογενειακό θεσμό και τήν τιμή πού ἀποδίδει στούς ἀνθρώπους, πού παλεύουν γιά τή διατήρηση και ἐνδυνάμωσή του, ὡπό τής δύσκολες οἰκονομικές και ἀλλες συνθήκες τῆς ἐποχῆς μας. Εύχηθηκε καλή ἐπιτυχία στό ἔργο τοῦ νέου Δ/Σ και ἐπιβεβαίωσε τή βούληση τῆς Τοπικῆς Έκκλησίας νά συνδράμει στό ἔργο του.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ

Στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας φιλοξενήθηκαν (27/2) 30 μαθητές και καθηγητές ἀπό διάφορες εύρωπαικές χώρες, πού συμμετέχουν στό Πρόγραμμα Erasmus, μέ θέμα «Η Εύρωπη κατά τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ». Οι ξένοι ἐπισκέπτες φιλοξενήθηκαν στήν πόλη μας ἀπό τήν Διεύθυνση Β/θμιας Έκπαιδευσης Μαγνησίας και τό Ζο Λύκειο Βόλου. Η Καθηγήτρια τοῦ Ζού Λυκείου κ. Μαρία Σμᾶ, ὑπεύθυνη τοῦ Προγράμματος, εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο γιά τήν εὐγενική φιλοξενία. Στή συνέχεια, ή συντονίστρια τοῦ Προγράμματος Ιταλίδια Καθηγήτρια κ. Savina Moniaki παρουσίασε πτυχές τοῦ Προγράμματος, τονίζοντας τή σπουδαιότητά του γιά σύνοδην τήν ἐκπαιδευτική κοινότητα. Ο

Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος καλωσόρισε τούς φιλοξενούμενους

και μίλησε διεξοδικά γιά τή Έκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Ἀπόστολος Θαδδαῖος», πού λειτουργεῖ ἥ Τοπική μας Έκκλησία γιά τά παιδιά POMA, μέ δράσεις πού ἀφοροῦν στόν ἀθλητισμό, στή μουσική, στήν ἐκπαίδευση, γιά τήν ἄρση τῶν προκαταλήψεων, τή συνάντηση τῶν ἀνθρώπων και τή δημιουργία κλίματος συνεργασίας, μέ ὄρους ἴστοιμίας: «Ἡ δράση αὐτή γίνεται στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἔχει διδάξει τήν ἀγάπην πρός ὅλους, ἀκόμα και πρός τούς ἐκθρούς μας, πού διδάσκει ὅτι κάθε ἀνθρώπος εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό προσπαθοῦμε νά κάνουμε κι ἐμεῖς πράξην πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους». Τέλος, ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε εὐρύτερα στό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως, ἀλλά και στήν ἀγάστη συνεργασία μέ ὄλους τούς τοπικούς φορεῖς, προκειμένου κανείς ἀνθρωπός νά μή μείνει μόνος και ἐγκαταλειμμένος. Ακολούθησε σύνομο μουσικό πρόγραμμα μέ τραγούδια ἀπό τήν Χορωδία «Δημητριάς» και παράθεση γεύματος, ἐκ μέρους τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 37ο • Αρ. Φύλλου 443-444 • Μάρτιος-Απρίλιος 2018

Εκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνάτιος
Διευθυντής: Αρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική
επιμέλεια: Χριστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος
κυκλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Αντωνάκη
Έκτυπωση &
Βιβλιοθεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ιδιοκτησία: Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μέ μεγάλη συμμετοχή από νέες οικογένειες πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 4/3, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, έκδήλωση για τά μέλη των ένοριακών Σχολῶν Γονέων, πού διοργάνωσε ή Ιερά Μητρόπολη μας. Η έκδήλωση περιελάφανε διάλεξη-συζήτηση για νέους γονεῖς και συζύγους, από τους π. Συυρίδωνα Βασιλάκο, έφημέριο του Ιερού Ναού Εύαγγελιστού Λουκᾶ Θηβῶν και Διευθυντή του Ρ/Σ «Βοιωτική Έκκλησία» και πίν κ. Όλγα Νικολαΐδου, Νομικό, ήθωποιό και δημοσιογράφο. Τό θέμα της έκδήλωσης ήταν «Τό παιδί είναι φτιαγμένο για νά ταξιδέψει...» και ταξιδέψει στήν πραγματικότητα τους παρευρισκόμενους, μέ όχημα τό βιβλίο του π. Συυρίδωνος «Τό παραμύθι σου ανοιχε», μέ ύποτιτλο «άπό τά παραμύθια του κχές στήν άλπιθεια του σύμερα!», από τίς έκδόσεις ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΗ. Καί οι δύο καλεσμένοι μιλησαν για πίν άξια των παραμυθών άλλα και τή δυνατότητα πού δίνει τό βιβλίο στήν άναγνώστη νά μελετήσει πέντε γνωστά παραμύθια, μέ τρόπο βαθιά θεολογικό. Γιά τό πώς μπορεί κανείς νά βρει τά βαθύτερα και ούσιαστικότερα μπνύματα των παραμυθών από τό βάθος τους και οίχι από τήν έπιφανεία τους. Γιά τό πώς μπορούμε νά μιλήσουμε στά παιδιά, μέσα από τά παραμύθια, γιά τίς άρετές του κάρου της καρδιᾶς, γιά τήν ταπείνωση, τήν πίστη, τήν άγάπη και τήν κορωνίδα των άρετῶν, τή διάκριση! Άλλα, κυρίως, γιά τό πώς θά δόδηγήσουμε τά παιδιά μας στήν κάρω τής άλπιθειας του Θεού, πού τόσο πολύ τήν έχουμε λησμονημένη στής μέρες μας! Μετά τό πέρας των είσηγησεων άκολούθησε συζήτηση, ένω ο Σεβ. ποιημέναρχης μας κ. Ιγνάτιος έκλεισε τήν έκδήλωση. Στό τέλος οίλοι είχαν τήν εύκαιρια τής συναναστροφῆς μέσα από τήν παράθεση σαρακοστιανού γεύματος.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μιά έξαιρετική έκδήλωση τιμῆς και εύγνωμοσύνης πρός τους έκπαιδευτικούς λειτουργούς τής ένορίας του Αγίου Νικολάου Βόλου πραγματοποιήθηκε (14/3) στήν «Κατακόμη» του Μητροπολιτικού μας Ναού, παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητρίαδος κ. Ιγνατίου, τών ιερέων του Ναού και του Διευθυντή Α' θμιας Έκπαιδευτης Μαγνούιας κ. Γεωργίου Πολύζου. Στήν έκδήλωση συμμετείχαν οί Νηπιαγωγοί από τό 19ο και 29ο Νηπιαγωγείο Βόλου, οί Δάσκαλοι από τό 3ο, 6ο, 8ο και 20ό Δημοτικό και πίν «Έλληνονγαλλική Σχολή» «Άγιος Ιωσήφ», καθώς και Καθηγητές του 1ου ΕΠΑΛ Βόλου. Τους έκλεκτούς προσκεκλημένους καλωσόρισε ο Προϊστάμενος του Ναού Πρωτ. Χαρήλαος Παπαγεωργίου. Άκολούθησαν οί καιρετισμοί του Διευθυντή τής Α' θμιας Έκπαιδευτης Μαγνούιας κ. Γεωργίου Πολύζου, του Διευθυντή του 1ου ΕΠΑΛ κ. Νικολάου Κατσαβριά, και του Διευθυντή του 20ού Δημοτικού κ. Φίλιππου Κωνσταντινίδη. Άκολούθησε ή κεντρική ομιλία του κ. Αντωνίου Σμυρνάιου, Έπικουρου Καθηγητού του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, μέ θέμα «Ο Παιδαγωγός και τό αίνιγμα του παιδαγωγούμενου». Ο ομιλητής, μεταξύ άλλων, σημείωσε ότι «ο παιδαγωγός πού κρύβουμε μέσα μας και ο παιδαγωγός πού άσκουμε καθημερινά στό σχολείο και στήν κοινωνία μας είναι καιρός νά συντονιστούν, νά συνοδοιπορήσουν. Γιατί ύπηρετούν πήν πολυτιμότερη σχέση στόν κόσμο, τό τζιβάερι τής παγκόσμιας ζωῆς, και γιατί έχουν άπεναντί τους τό αίνιγμα του παιδαγωγούμενου... ο μαθητής μας, ή μαθήτρια μας είναι ένα αίνιγμα και έτοι πρέπει καθημερινά νά τόν βλέπουμε. Είναι φορέας ένός άνεξερεύνητου κόσμου, οπού ή κληρονομικότητα, τό περιβάλλον, οί προσδοκίες, άλλα και ή βιούλοπτο του συμπλέκονται άφροκτα σέ ένα μεγάμα μέ άπροόπτο πάντοτε άποτέλεσμα, πού εύχόμαστε μόνο νά είναι καλό. Καί είναι και μυστήριο, γιατί δέν ύπάρχει άνθρωπος

- μηχανή, ή άνθρωπος - κράμα χημικῶν έκκρισεων και ρομποτικῶν προθέσεων.., γιατί ο άνθρωπος - μηχανή είναι τό άντιθετο του άνθρωπου - αίνιγμα. Ό πρωτος προγραμματίζεται, κατασκευάζεται και έκτοξεύεται, στόν δεύτερο μυσόμαστε, μέ δέος και άγάπη, βραδυπορώντας, άφρινοντάς του έλευθερία, άναγνωρίζοντάς του τό δικαίωμα νά παραμένει μυστηριώδης έτερος». Υπό τήν έννοια αύτη, «άν είναι αίνιγμα ο μαθητής μας, ή πρωταρχική άποστολή μας είναι νά πάρει τό θεός από τους μαθητές μου, πόσο τους έτοιμασα, δόσο τους έχω στά κέρια μου;». Τήν έκδήλωση έκλεισε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητρίαδος κ. Ιγνατίος, ο οποίος έπεστίμανε πόσο σημαντικό είναι νά μπορεί ο έκπαιδευτικός νά μήν άπελπιζει ένα παιδί και νά κρατά των τανά μέσα του τήν έλπιδα και τήν αισιοδοξία γιά τό αύριο. Παραπότησε, έπίσης, πόσο σημαντική είναι ή πίστη στόν Θεό και ή δύναμη πού άντλεται ήπ' αύτην γιά νά φέρει ο έκπαιδευτικός είς πέρας τό έργο του. Τέλος, εύχαριστης θερμά τόν καθηγητή κ. Σμυρνάιο γιά τήν έξαιρετική είσηγηση και τήν πολύπτυχη συνεργασία, καθώς και τους Διευθυντές τής Έκπαιδευτης και τους έκπαιδευτικούς γιά τήν έμπιστοσύνη και τήν καρποφόρα συνεργασία. Στή συνέχεια, παρατέθηκε δεξίωση πρός την προσκεκλημένων έκπαιδευτικῶν.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΑΓΡΙΑΣ

Σέ κατανυκτικό κλίμα και παρουσία πλήθους πιστῶν διοργανώθηκε τό έσπέρας τής Κυριακής Δ' Νηστειῶν (18/3) συναυλία βυζαντινῆς μουσικῆς στόν Ιερό Ναού Αγίων Αποστόλων Αγριάς. Στά πλαίσια τής Μ. Τεσσαρακοστῆς και πρός ένίσχυση του πνευματικού άγνωνος, οί Χορωδίες του Ναού άπέδωσαν, μέ ένάργεια, κατανυκτικούς υμνούς του Τριαδίου και προέβαλαν τόν δρόμο γιά νά διανύσουμε «τό Στάδιο τών Αρετῶν», οδηγούντας πρός τό Πάσχα. Στό τέλος τής συναυλίας, ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού π. Βάιος Κορομπίλιας, εύχαριστης τόν πρωτοψάλτη και κοράρχη τών χορωδιῶν κ. Αθανάσιο Χριστοδούλου καθώς και τό πλήθος τών ένοριτῶν πού πλαισίωσαν και άγκαλίασαν αύτήν τήν έκδήλωση και εύκήθηκε σέ οίλους καλή και εύλογημένη Σταυροαναστάσην πορεία.

ΔΥΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΦΥΛΟΥ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Έκπρόσωποι 45 Ιερῶν Μητροπόλεων ἀπό ὅλη τὴν Ἑλλάδα συμμετεῖχαν στὴν Ἡμέριδα πού διοργάνωσε στὸν Βόλο (7/3) ἡ Ε.Σ.Ε. Γάμου, Οἰκογένειας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ προβλήματος καὶ φιλοξένησε ἡ Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Τὴν Ἡμέριδα εὐλόγησαν μὲ τὴν παρουσία τοὺς οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάπιος, Σισανίου & Σιατίστης κ. Παῦλος, Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος καὶ Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος. Ἡ Ἡμέριδα ἔκπινησε μὲ Ἀγιασμό ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ.

Ἴγναπιο. Στὸν Χαιρετισμό του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὴν Ε.Σ. Ἐπιτροπή γιὰ τὴν ἐπιλογὴ τῆς πόλης μας γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς Ἡμέριδας, «σὲ μιὰ περίοδο περισυλλογῆς καὶ μετανοίας, πού δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπεξεργασία αὐτοῦ τοῦ τόσο σημαντικοῦ θέματος...». Ἀκολούθησε ὁ Χαιρετισμός τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου & Σιατίστης κ. Παύλου, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ στὶς συνέχεια ἡ ὄμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαου, μὲ θέμα «Ταυτόπτη φύλου, ἀπαντήσεις σὲ ἑρωτήματα». Ἡ ὄμιλία τοῦ Σεβασμιώτατου προκάλεσε μακρά καὶ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση, γύρω ἀπό τὴν ποιμαντική προσέγγιση καὶ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἡμέριδας, ἡ Μητρόπολη μας παρέθεσε γεῦμα πρός ὅλους τοὺς συμμετέχοντες. Τὸ ἀπόγευμα, στὸ κατάμεστο Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος στὸν Βόλο, πραγματοποιήθηκε μεγάλη ἀνοικτὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸ ἐπίκαιρο καὶ φλέγον τὸν ζῆτημα τῆς Ταυτόπτης Φύλου. Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, ὁ ὥποιος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ παρακαταθήκη τοῦ φύλου». Τὴν ἀκδήλωσην ἤνοιξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκονός Κιαμέτης, ὁ ὥποιος παρουσίασε τὸν ὄμιλοπτή. Ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος, κορυφαῖος ἐπιστήμονας καὶ χαρισματικός ὄμιλοπτής, ἐννημέρωσε τὸν λαό μας γιὰ τὶς πολλές διαστάσεις αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, πού ἀνατρέπει τὰ πλέον αὐτονότα καὶ ἐγείρει ὅχι μόνο κοινωνικά ἀλλά καὶ πνευματικά ἑρωτήματα. Ὁ Σεβασμιώτατος μῆλος γιὰ τὴν ἀξία τοῦ φύλου, ὡς παρακαταθήκη σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀφοῦ ἀναφέρθηκε σὲ στοιχεῖα ἀνομίας, ἔθιξε τὸ θέμα τῆς σεξουαλικότητας καὶ τῆς κατάχρονης φύλου. Σὲ δηλώσεις τοῦ πρός τοὺς δημοσιογράφους ὁ κ. Νικόλαος ἐπεσήμανε ὅτι «Θά καταλάβουμε ἐάν ή κοινωνία ἔχει ἀποδεχτεῖ τὸν νόμο γιὰ τὸν ἀλλαγὴ ταυτόπτη φύλου, ὅταν θά ἀκουμπίσει πάνω στὴν ἴδια τὴν ζωὴ καὶ τὴν καθημερινότητά της τὸ ἀποτέλεσμά του». Ὁ Σεβασμιώτατος διέβλεψε ὅτι θά ἀνακύψουν πολλά καὶ δυσεπίλυτα προβλήματα στὸ μέλλον, τόσο σὲ ἐπίπεδο γονέων, ὅσο καὶ στὶς σχέσης με τὰ παιδιά τους καὶ παραπόρησε ὅτι «ἔχει ἐμφανιστεῖ μιὰ ὑπερβολικὴ ἐνασχόληση μὲ τὸ θέμα, πού ὁδηγεῖ σὲ μιὰ προσωπικὴ ἀμφισβήτηση περὶ τῆς ἴδιας τῆς ταυτόπτης τῶν παιδιῶν καὶ ὅχι αὐτῶν πού θά εἶχαν μόνο μιὰ προδιάθεση, ἀλλὰ αὐτῶν πού πιθανόν θά εἶχαν ἔνα ἑσωτερικό πρόβλημα». Ἐξέφρασε τὸν προβληματισμό του γιὰ τὴν προχειρότητα τῆς ἀπροϋπόθετης νομοθέτησης τῆς ἀλλαγῆς ταυτόπτης φύλου στὴν πατρίδα μας, ἐνῶ σχολιάζοντας τὴν στάση τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος τόνισε ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, «θά ἐπρεπε νά ὑπῆρχε μιὰ ἄλλου εἰδους ἀντίδραση, ὅταν ψηφίστηκε ὁ ἀντιρατσιστικός νόμος». Ὑπῆρχαν ἄλλα νομοσχέδια πού ἤνοιξαν αὐτὸν τὸν δρόμο. Κλείνοντας, κάλεσε τὸν καθένα νά ἀναλογιστεῖ «πῶς θά μπορέσει καὶ μέ τὴ σκέψη του καὶ μέ τὴ ζωὴ του καὶ μέ τὸν σεβασμό του στὴν παρακαταθήκη του, στὸ φύλο του, στὴν ταυτόπτη του, νά τιμήσει τὸν Θεό καὶ νά μήν κλείσει τὸν δρόμο τῆς προοπτικῆς τῆς ψυχῆς του πρός αὐτὸν». Μετά τὸ πέρας τῆς ὄμιλίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάπιος εὐχαρίστησε τὸν πόλητη γιὰ τὴν παρουσία του στὸν πόλη μας καὶ γιὰ τὴ δυνατότητα πού ἔδωσε στοὺς κληρικούς καὶ λαϊκούς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας νά ἐντρυφήσουν σὲ ἓν τόσο σημαντικό ζῆτημα καὶ συνεχάρη τὸν λαό μας γιὰ τὴν πληθωρικήν του παρουσία.

Ο Σεβ. κ. Νικόλαος, κορυφαῖος ἐπιστήμονας καὶ χαρισματικός ὄμιλοπτής, ἐννημέρωσε τὸν λαό μας γιὰ τὶς πολλές διαστάσεις αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, πού ἀνατρέπει τὰ πλέον αὐτονότα καὶ ἐγείρει ὅχι μόνο κοινωνικά ἀλλά καὶ πνευματικά ἑρωτήματα. Ὁ Σεβασμιώτατος μῆλος γιὰ τὴν ἀξία τοῦ φύλου, ὡς παρακαταθήκη σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀφοῦ ἀναφέρθηκε σὲ στοιχεῖα ἀνομίας, ἔθιξε τὸ θέμα τῆς σεξουαλικότητας καὶ τῆς κατάχρονης φύλου. Σὲ δηλώσεις τοῦ πρός τοὺς δημοσιογράφους ὁ κ. Νικόλαος ἐπεσήμανε ὅτι «Θά καταλάβουμε ἐάν ή κοινωνία ἔχει ἀποδεχτεῖ τὸν νόμο γιὰ τὸν ἀλλαγὴ ταυτόπτη φύλου, ὅταν θά ἀκουμπίσει πάνω στὴν ἴδια τὴν ζωὴ καὶ τὴν καθημερινότητά της τὸ ἀποτέλεσμά του». Ὁ Σεβασμιώτατος διέβλεψε ὅτι θά ἀνακύψουν πολλά καὶ δυσεπίλυτα προβλήματα στὸ μέλλον, τόσο σὲ ἐπίπεδο γονέων, ὅσο καὶ στὶς σχέσης με τὰ παιδιά τους καὶ παραπόρησε ὅτι «ἔχει ἐμφανιστεῖ μιὰ ὑπερβολικὴ ἐνασχόληση μὲ τὸ θέμα, πού ὁδηγεῖ σὲ μιὰ προσωπικὴ ἀμφισβήτηση περὶ τῆς ἴδιας τῆς ταυτόπτης τῶν παιδιῶν καὶ ὅχι αὐτῶν πού θά εἶχαν μόνο μιὰ προδιάθεση, ἀλλὰ αὐτῶν πού πιθανόν θά εἶχαν ἔνα ἑσωτερικό πρόβλημα». Ἐξέφρασε τὸν προβληματισμό του γιὰ τὴν προχειρότητα τῆς ἀπροϋπόθετης νομοθέτησης τῆς ἀλλαγῆς ταυτόπτης φύλου στὴν πατρίδα μας, ἐνῶ σχολιάζοντας τὴν στάση τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος τόνισε ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, «θά ἐπρεπε νά ὑπῆρχε μιὰ ἄλλου εἰδους ἀντίδραση, ὅταν ψηφίστηκε ὁ ἀντιρατσιστικός νόμος». Ὑπῆρχαν ἄλλα νομοσχέδια πού ἤνοιξαν αὐτὸν τὸν δρόμο. Κλείνοντας, κάλεσε τὸν καθένα νά ἀναλογιστεῖ «πῶς θά μπορέσει καὶ μέ τὴ σκέψη του καὶ μέ τὴ ζωὴ του καὶ μέ τὸν σεβασμό του στὴν παρακαταθήκη του, στὸ φύλο του, στὴν ταυτόπτη του, νά τιμήσει τὸν Θεό καὶ νά μήν κλείσει τὸν δρόμο τῆς προοπτικῆς τῆς ψυχῆς του πρός αὐτὸν». Μετά τὸ πέρας τῆς ὄμιλίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάπιος εὐχαρίστησε τὸν πόλητη γιὰ τὴν παρουσία του στὸν πόλη μας καὶ γιὰ τὴ δυνατότητα πού ἔδωσε στοὺς κληρικούς καὶ λαϊκούς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας νά ἐντρυφήσουν σὲ ἓν τόσο σημαντικό ζῆτημα καὶ συνεχάρη τὸν λαό μας γιὰ τὴν πληθωρικήν του παρουσία.

ΝΕΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ»

Νέα ἀνθρωπιστική ἀποστολή τοῦ «Ἐσταυρωμένου» πραγματοποιήθηκε (16/3) στὴν Γυναικεία Φυλακή Ἐλαιώνα Θηβῶν, ὅπου παραδόθηκε μεγάλη ποσότητα ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ (ἐνδύματα, ὑποδήματα κ.ἄ.) γιὰ τὶς δεκάδες ἀπορεὶς κρατούμενες τῆς φυλακῆς, ὅπου «φιλοξενοῦνται» (κατ' ἀνάγκην) καὶ μικρά παιδιά κρατουμένων. Στὶς 20/2 τὸ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ τῆς Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος - Παράρπημα τοῦ Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», ἀπέστειλε στὰ τρία ντεντά τῶν Βορείων Σποράδων - Σκιάθο, Σκόπελο καὶ Ἀλόννησο- μία ἰκανή ποσότητα παραϊατρικοῦ καὶ ἰατροφαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ, γιὰ τὴν στήριξην καὶ ἐνίσχυσην τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν τριῶν τοπικῶν Κέντρων Ὅγειας. Τὴν ἀνθρωπιστική ἀποστολή μετέφερε τὸ πλοίο «ΠΡΩΤΕΥΣ», μὲ τὴ εὐγενική φιλοξενία καὶ ἐξυπηρέτηση τοῦ καπετάν-Γιώργη καὶ τῶν καλῶν συνεργατῶν του, τούς διοικούς τοῦ «ἘΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» θερμῶς εὐχαριστεῖ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», λίγες μέρες μετά (23/2), πραγματοποίησε μία ἀκόμη ἀποστολή στὴν φυλακή τῶν Τρικάλων, ὅπου παραδόθηκε μεγάλη ποσότητα ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ. Η Κοινωνική Υπηρεσία τῆς φυλακῆς ὑποδέχτηκε τοὺς ἐκπροσώπους του Συλλόγου, ἔξεφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην της πρός τὴν Τοπική μας Ἐκκλησία καὶ παρέλαβε ὅλο τὸ ὑλικό (κουβέρτες, σεντόνια, μαξιλαροθῆκες, ἐνδύματα κ.ἄ.) μὲ σκοπό νά καλύψει τὶς ἀνάγκες τῶν ἐκατοντάδων ἀπόρων φυλακισμένων.

«ΕΦΥΓΕ» Ο ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

Σέ πήλικία 94 έτῶν έξεδήμησε (21/3) ό. Αθανάσιος Γκαβαρδίνας, έπιλεκτο μέλος της κοινωνίας των Καναλίων και έκλεκτός συνεργάτης της Τοπικής μας Έκκλησίας. Ο έκλιπων Ήπηρξε έκπαιδευτικός, Φιλόλογος και Θεολόγος, και συνέδεσε τή ζωή του με τή ίδρυση και λειτουργία του Σουρλιγκείου Γηροκομείου Καναλίων, τό διόποιο άραματίστηκε και πρωτολειτούργησε, άξιοποιώντας τή χρηματική δωρεά της άειμνηστου Μαρίας Μανέα-Σουρλίγκα, πού διέθεσε είς μνή-

μνη του άδελφου της Αποστόλου Σουρλίγκα, άρκικά γιά νά φιλοξενεῖ γέροντες και γερόντισσες από τά Κανάλια και στή συνέχεια από άλλα χωριά της γύρω περιοχῆς. Στίς 16/11/2003 ό. Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνάτιος είχε απονείμει τιμπτική διάκριση στόν Αθανάσιο Γκαβαρδίνα, γιά τη συνολική προσφορά του στήν τοπική κοινωνία των Καναλίων. Η Έξοδιος Ακολουθία τελέστηκε στόν Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καναλίων, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου.

ΑΝΑΒΙΩΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΑΚΟΚΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Η παλαιά και ξεχασμένη Ακολουθία της Παννυχίδος, του Βυζαντινού Ασματικού (κοσμικού) τυπικού, τελέστηκε (20/3), στόν Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βόλου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, παρουσία πολλών φιλακόλουθων πιστών. Στήν άκολουθία έψαλε ό χορός του Συνδέσμου Ιεροψαλτών Βόλου «Οσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης», ύπο τήν διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Εύσταθίου Γραμμένου. Στήν ομίλια του ο Σεβασμιώτατος άναφέρθηκε στήν άντικατάσταση του Βυζαντι-

νοῦ Ασματικού Τυπικού από τό Μοναστριακό, τό διόποιο κυριαρχεῖ σήμερα στή Λατρεία μας. Έπεσήμανε τά έντονα Παλαιοδιαθηκικά στοιχεία, πού διασώζει ή έν λόγω Ακολουθία, ένω έξηρε τό κάλλος τής γλώσσας από τό διόποιο κοσμεῖται ή Παννυχίδα. Ο κ. Ιγνάτιος άναφέρθηκε στό κατανυκτικό κλίμα τής Τεσσαρακοστῆς άλλα και στήν προσμονή τής Ανάστασης, πού γεμίζει τήν ψυχή μας μέ χαρά: «Η Ανάσταση διώχνει τόν φόβο του θανάτου, μᾶς βεβαιώνει γιά τήν άθανασία μας, γιά τήν κληρονομιά του Παραδείσου». Εύχαριστης τους Ιεροψάλτες, πού άπεδωσαν θαυμάσια τους υμνους τής Παννυχίδος, και έξηρε τήν άριστη συνεργασία και έμπιστοσύνη στόν Ιεροψαλτικό κόσμο.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΝΑΪΣΚΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΙΜΩΝΟΣ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΥΤΟΥ

Μέ ίδιαίτερη συγκίνηση, έγκαινιάστηκε (21/3) από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο, ό Ναϊσκος-προσκυνητάρι, άφιερωμένος στόν Όσιο Σίμωνα τόν Μυροβλύτη, τόν ίδρυτη τής Ιερᾶς Μονῆς Σιμωνόπετρας του Αγίου Όρους. Ο Ναϊσκος κτίστηκε έντος του Εμπορικού Λιμένα Βόλου, από τούς ίδιους τους άνδρες του Κλιμακίου, ύπο τήν έπιβλεψη του Διοικητή τους

Ανθ/ρχου κ. Παναγιώτη Κοντοβά. Μετά τόν Αγιασμό, μήλησε ό Κεντρικός Λιμενάρχης Βόλου Πλοίαρχος κ. Εμμανουήλ Κανάλης, ό διοποιος εύχαριστης τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν άγάπη του πρός τούς έργασμένους στό Λιμεναρχείο Βόλου και τού παρέδωσε, τιμῆς και σεβασμού ένεκεν, τόν θυρέο του Κεντρικού Λιμεναρχείου Βόλου. Δέν παρέλειψε δέ νά συγχαρεῖ και νά εύχαριστησε σε όλους όσοι έργαστηκαν

βούθησαν στήν άνοικοδόμηση και άποπεράτωση του Ναΐσκου και όλους τούς προσκεκλημένους πού συμμετείχαν σ' αύτό «τό μοναδικό και άνεπανάληπτο γεγονός». Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος συνεχάρη τούς άνδρες του Κλιμακίου τών Ειδικών Δυνάμεων γιά τήν πρωτοβουλία, τόν ζῆλο, τήν πίστη και τόν κόπο πού κατέβαλαν γιά τήν άποπεράτωση του Ναού και τόν προσέφερε μιά βυζαντινή είκόνα της Παναγίας μας. Στά έγκαινια συμμετείχαν πολλοί ένστολοι του Λιμενικού Σώματος, μέ έπικεφαλῆς τόν Αρχιπλοίαρχο κ. Ιωάννη Κοντόπουλο, Διοικητή της 4ης Περιφερειακής Διοίκησης του Λιμενικού Σώματος πού έδρεύει στό Βόλο, ό Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΛΒ, έκπρόσωποι διαφόρων φορέων και δεκάδες άλλοι συμπολίτες μας.

ΕΥΛΑΒΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ βαθεία συγκίνηση και κατάνυξη ή Τοπική Εκκλησία της Δημητριάδος ύποδέχθηκε (23/3) στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου τεμάχια του Τιμίου Ξύλου του Ζωοποιού Σταυρού τού Κυρίου και τού Ιερού Λειψάνου τής Αγίας Ισαποστόλου και Βασιλίσσης Ελένης. Τά τιμαλφέστατα ιερά κειμήλια, πού φυλάσσονται στήν Ιερά Μονή Αγίου Αθανασίου Εράτυρας Κοζάνης, έκόμισε ό Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου & Σιατίστης κ. Παύλος και τά ύποδέχθηκε στά προπύλαια του Ναού, έπικεφαλῆς Κλήρου και λαού, ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνατίου. Μετά τή σύντομη Δέση, τελέστηκε

την Ακολουθία του Ακαθίστου Υμνου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου & Σιατίστης κ. Παύλου, παρουσία πλήθους εύλαβων προσκυνητών. Στό τέλος τής Ακολουθίας ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνατίος προσφώνησε τόν Μακεδόνα Ιεράρχη και έξεφρασε τήν εύγνωμοσύνη όλων γιά τό πολύτιμο δώρο πού προσκόμισε στήν Τοπική μας Εκκλησία: «Σ' αύτην περίοδο τής χαριμολόγης, ή προσκύνηση του Τιμίου Σταυρού μᾶς δίδει δύναμη γιά νά διλοκληρώσουμε τόν άγώνα της Σαρακοστῆς, προσδοκώντας τήν Ανάσταση». Στήν άντιφωνο του ό Σεβ. κ. Παύλος έξέφρασε τή χαρά του γιά τήν παρουσία του στήν Μητρόπολή μας και τήν κοινωνία του μέ τόν λαό μας. Άναφέρθηκε στήσ σχέσεις άγαπης και τιμῆς, πού τόν συνδέουν μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας και μήποτε γιά τό νόημα του Ακαθίστου Υμνου, «πού άναφέρεται στό πρόσωπο της Παναγίας μας και

άφορά δύο καίρια γεγονότα τής σωτηρίας μας: τόν Εὐαγγελισμό τής Θεοτόκου και τή σάρκωση τού Θεού». Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «η Παναγία μας έγινε τό έργαστρη τής σωτηρίας μας, ή αιτία τής άνορθώσεως και τής θεώσεώς μας». Άναφερόμενος στό νόημα τών Χαιρετισμών τής Παναγίας, τήν περίοδο τής Σαρακοστῆς, έπεσήμανε ότι «μέσα στήν άγώνα τόν πνευματικό αύτης

τής περιόδου, καθώς, στήν διάρκεια τής κάθε έβδομαδος βιώνουμε ένα πένθος, πού μᾶς καλεῖ σέ μετάνοια, κάθε Παρασκευή γλυκοκαράζει ή παρουσία τής Παναγίας, πού ένισχύει τής πνευματικές μας δυνάμεις, προκειμένου νά φθάσουμε στόν τελικό σκοπό τής Σαρακοστῆς, πού είναι ή βίωση τής Αναστάσεως».

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Μέ ίδιαίτερη έπιτυχία πραγματοποιήθηκε (21/3) στό Πν. Κέντρο ή 'Επετειακή έκδήλωση λόγου, μουσικής και χορού, πού διοργάνωσε Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος, προκειμένου νά τιμήσει την έφετην 197η έπειτο της Έθνεγερσίας της 25ης Μαρτίου 1821. Την εύθυνη της διοργάνωσης είχαν ή «Μαγνήτων Κιβωτός, γιά πά διάσωση τοῦ πολιτιστικοῦ ἀποθέματος» και τό Χορευτικό Σύνολο Γυναικῶν «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ». Στήν έπιμελημένη έκδήλωση παρουσιάστηκαν παραδοσιακοί χοροί από τη Ρούμελη-Θεσσαλία-Ήπειρο-Μακεδονία-Πελοπόννησο-Θράκη και τά ντυσιά του Αιγαίου, συνοδευόμενοι από τραγούδια πού ἀναφέρονται στόν ἄγωνα του 1821, ἐνώ ἀπαγγέλθηκαν ποιήματα σχετικά μέ τήν έορτή της ἔθνικῆς μας παλιγγενεσίας. Στήν έκδήλωση συμμετεῖχαν τά παρακάτω σχήματα: Χορευτικό Σύνολο Γυναικῶν Ι.Μ.Δ. «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», Έφηβικό Χορευτικό Σύνολο Ι.Μ.Δ. «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», Παιδικό Χορευτικό Σύνολο Ενορίας Ι.Ν. 'Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Βόλου, Χορευτικό Σύνολο Ρομά «'Αγιος' Απόστολος Θαδδαῖος», Παιδικό Χορευτικό Σύνολο Ενορίας Ι.Ν. 'Αναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, Χορευτική Ομάδα «ΒΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ», Χορευτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Βόλου «ΔΙΑΔΡΟΜΗ». Στήν καταληκτήρια προσλαλία του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος συνεχάρη τούς συντελεστές τῆς γιορτῆς, «πού ζωγράφισαν μέ τόν καλύτερο τρόπο τό νόμημα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν. Ἰσως ή χρονία πού διανύουμε νά είναι πολύ σημαντική. Κάθε χρόνο τέτοιες μέρες μιλᾶμε γιά ἐλευθερία και ὄμοψυχία, ἀλλά φέτος ή κατάσταση είναι κρίσιμη, γιατί συνειδητοποιούμε τό μέγεθος τῆς θυσίας τῶν προγόνων μας γιά νά είμαστε ἐμεῖς σπουδαία ἐλεύθεροι. 'Υπενθυμίζω καὶ πάλι ὅτι οἱ πατέρες μας ἐπαναστάτισαν γιά τοῦ Χριστοῦ τὸν πίστην Ἄγια καὶ τῆς πατρίδος πάντη ἐλευθερία. Τό γεγονός αὐτό μᾶς διαφοροποιεῖ ἀπό ἀλλες ἐπαναστάσεις καὶ ἀποτελεῖ τίνι ιδιοπροσωπία ἡμῶν τῶν Ἐλλήνων Ορθοδόξων. Αὐτό κρατᾶμε ζωντανό μέχρι καὶ σήμερα καὶ ὅσες προσπάθειες γίνονται γιά τήν ἀποέρεροποίηση τῆς ζωῆς μας, τελικά ἔρχονται οἱ συνθήκες νά δείξουν ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη τό ὄμόψυχο, τό ὄμόθροσκο, τόν πραγματική ἀγάπη γιά τήν πατρίδα μας... Στά παιδιά μας προσφέρουμε τήν παράδοση τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης πρός τήν πατρίδα καὶ τήν Ορθόδοξην πίστη, γιά νά κρατήσουμε τήν Ἐλλάδα μας ζωντανή καὶ στό μέλλον. Δέν πρέπει νά ἐπιτρέψουμε νά φωλιάσει μεταξύ μας ὁ δικασμός. 'Αγωνιζόμαστε γιά τήν ἐνόπτη, προσευχόμαστε γιά τήν εἰρήνην καὶ είμαστε ἔτοιμοι νά ὑπερασπιστούμε τήν πατρίδα καὶ τήν ἐλευθερία μας».

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα καὶ ιεροπρέπεια ή Τοπική 'Εκκλησία τῆς Δημητριάδος έόρτασε τήν μεγίστη έορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου, μέ έπίκεντρο τόν περικαλλή προσφυγικό Νάο Εὐαγγελιστρίας Νέας Ιωνίας. Στόν Μέγα Πανηγυρικό 'Εσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπό πλειάδα Κληρικῶν μας, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους πιστῶν. Τόν Θεϊο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὄποιος τόνισε ὅτι «ἡ σπουδεινή έορτή είναι μεγίστη γιά τούς Ορθόδοξους, ἀλλά πρωτίστως γιά ἐμάς τούς Ἐλληνες καὶ τήν πατρίδα μας. Οἱ πατέρες μας ἐπέλεξαν τούτη τήν ἡμέρα γιά τήν ἐναρξη τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἄγωνα, πού κατέστησε ὄλους μας ἐλεύθερους καὶ τήν Ἐλλάδα μέ ἔξασφαλισμένα σύνορα, γιατί ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, μέσα στή σκλαβιᾶ, δέν σταμάτησαν ποτέ νά γιορτάζουν τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου. Πρόκειται γιά θαῦμα τό γεγονός ὅτι οἱ πατέρες μας κατάφεραν, ὕστερα ἀπό 400 ή καὶ 500 χρόνια σκλαβιᾶς, νά παραμείνουν ἀκριφνεῖς Ορθόδοξοι Χριστιανοί, νά μήν ἀναμειχθοῦν μέ τούς κατακτητές, νά κρατήσουν τήν ιδιοπροσωπία καὶ τήν πίστη τους, γιατί είχαν ὑπόδειγμα ζωῆς τήν Παναγία μας. Κι ἔτοι, αὐτά πού φάνονταν στά μάτια τῶν ἀνθρώπων ἀδύνατα, ἔγι-

ναν δυνατά. 'Η Παναγία, μέ τήν ἑκούσια ὑπακοή της, ἄνοιξε τήν δρόμο τῆς ἐπανένωσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, καθώς ἔφερε τόν Θεό ἀνάμεσά μας. Καὶ ή δυνατότητα τῆς σωτηρίας μας ἔγινε πιά γεγονός. 'Η Παναγία μᾶς ἔδειξε ἔναν δρόμο κοινωνίας καὶ ἀγάπης, γιά τόν ὄποιο είμαστε γεννημένοι, ὥχι γιά θλίψη καὶ κατάθλιψη. 'Η Παναγία είναι τό πρότυπο αὐτῆς τῆς κοινωνίας, πού είναι ή 'Εκκλησία, αὐτή πού ἔσωσε τούς προγόνους μας, ὕστερα ἀπό τόσους αἰδονές σκλαβιᾶς. Μέσα στήν 'Εκκλησία διασώθηκε ἡ ἀληθινότητα τους συνείδηση, ἡ γλώσσα, ἡ Παιδεία, πού μεταδόθηκε ἀπό παπά σέ παπά, ἀπό φάλητρο σέ φάλητρο. Καὶ ὅπου δέν ὑπῆρχε σκολεῖο, γινόταν ή 'Εκκλησία σκολεῖο, φανερό ή κρυφό, πού κράτησε ζωντανή τή φλόγα τῆς ἐλευθερίας. 'Ανήμερα τής έορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὄποιος κήρυξε τόν Θεϊο Λόγο, μέ πά συμμετοχή μεγάλου πλήθους πιστῶν. 'Αμέσως μετά τήν Θεία Λειτουργία, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε, στόν Μητροπολιτικό 'Ιερό Νάο Αγίου Νικολάου Βόλου, πήντε επίσημη Διξιολογία, ἐπί τή 'Εθνική έορτή, παρουσίᾳ τῆς 'Υφηπουργοῦ Οἰκονομικῶν Αἰκατερίνης Παπανάστατου, τῆς 'Αντιπεριφερειάρχου Θεσσαλίας Δωροθέας Κολυνδρίνη, τοῦ Δημάρχου Βόλου Αχιλλέα Μπέου, ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αύτοδιοικησης καὶ τῆς ηγεσίας τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Αστυνομικῶν καὶ Πυροσβεστικῶν Σωμάτων τοῦ τόπου. 'Ακολούθως, μετέβη στό μνημεῖο τῶν Ἡρώων, στήν παραλία τοῦ Βόλου, ὅπου τέλεσε Τρισάγιο γιά τούς Αγωνιστές τοῦ '21 καὶ παρακολούθησε τή μαθητική παρέλαση.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Μέ κατάνυξη καὶ ιεροπρέπεια ή Τοπική μας 'Εκκλησία ἔόρτασε τήν Κυριακή τῶν Βαΐων. 'Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ.

'Ιγνάτιος λειπούργησε στόν 'Ιερό Νάο Αναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἐν μέσῳ μεγάλου πλήθους πιστῶν καὶ τέλεσε τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ π. Σταύρου Κελέση, ἐγγάμου, 28 ἔτῶν, πτυχιούχου τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., πτυχιούχου Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ - ἔως πρότινος - Λαμπαδαρίου τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ Αγίου Γεωργίου Βόλου. Στήν ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τόν χειροτονούμενο νά μήν ξεχάσει ποτέ ὅτι γίνεται Διάκονος τῶν Μυστηρίων τοῦ ταπεινού μας Χριστοῦ:

«'Η διακονία αὐτή προϋποθέτει ἄκρα ταπεινωση, πνεῦμα θυσίας, μήμη του Χριστοῦ, πού ἄν καὶ Θεάνθρωπος,

ἔφθασε στό ἔσχατο σημεῖο τῆς ἀνθρώπινης ταπεινωσης, στόν Σταύρο. 'Ο Χριστός ἔζησε βασιλική ὑπόδοξη στά 'Ιεροσόλυμα. Μόνο ὁ ίδιος ἔξερε, ὅμως, τί τόν περιμένει. Εἰσῆλθε στά 'Ιεροσόλυμα, γιά νά φθάσει έκουσίων μέχρι τόν Γολγοθά. Γνώριζε

τήν ἐπιπόλαιη στάση τοῦ λαοῦ, πού σύντομα θά ἀνατρεπόταν, ἀφού ἀνάμεσά τους ὑπῆρχαν πάντοτε οἱ Φαρισαῖοι, πού ἔβλεπαν τά συμφέροντά τους νά θίγονται ἀπό τόν ταπεινό 'Ιησοῦ καὶ δέν ἀντέξαν τήν ἀλήθεια Του. 'Ετοι λειπούργει, ὅμως, μέχρι καὶ σήμερα ή 'Εκκλησία μας. 'Εν δόξῃ εἰσέρχεσαι στήμερα. Πλῆθος λαοῦ θά φωνάξει τό «'Ἄξιος!». 'Εντούτοις, ὀφεῖλω νά σοῦ ὑπενθυμίσω ὅτι θά ἔρθουν καὶ οἱ δύσκολες στιγμές, ἀπό τίς ὄποιες οὐδείς ἔξαιρεται. Τό δεκτήκαμε ὅταν εἴπαμε τό «ναι» στήν κλήση. Σέ καλῶ, ἀπέναντι στή βία, στόν χλευασμό καὶ στήν εἰρωνεία, νά ἀντιτάσσεις τήν ταπεινή ἀγάπη. Αὐτή πάντοτε νικᾶ. 'Οχι ή βία καὶ ή ἔξουσία ἀλλά ή ἀλήθεια καὶ ή ταπεινωση. Αὐτό διασώζουμε στήν 'Εκκλησία μας. Αὐτό θά διδαχθοῦμε στή Μεγάλη Εβδομάδα. Θά δούμε τόν Νυμφίο νά συγχωρεῖ τούς πού ἄμαρτω-

λούς τῶν ἀνθρώπων καὶ νά κατακεραυνώνει τούς Φαρισαῖους. Θά δεῖς τόν 'Ιησοῦ νά πλένει τά πόδια τῶν Μαθητῶν του καὶ νά γίνεται ὑπόδειγμα ἀληθινῆς ταπεινωσης. Θά Τόν δεῖς νά ἐγκαταλείπεται ἀπό ὅλους. Κι ὅταν βρεθεῖς στήν ίδια Θέση, νά γνωρίζεις κι ἐσύ καὶ ὅσοι νιώθουν ἀπελπισία καὶ μοναξιά ὅτι ο Χριστός είναι μαζί μας! Μόνο ὅταν βαδίζεις τόν δρόμο τοῦ Γολγοθᾶ, θά μπορεῖς νά κηρύξεις τήν 'Ανάσταση...».

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Μέ βαθιά συγκίνηση και κατάνυξη τελέστηκε (6/4) ή 'Ακολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρίνου στούς Ἱερούς Ναούς και στίς Ἱερές Μονές τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάπησε στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου, παρουσία τοῦ Περιφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Κώστα Ἀγοραστού, τοῦ Δημάρχου Βόλου κ. Ἀχιλλέα Μπέου, τῶν Βουλευτῶν Μαγνησίας κ.κ. Σταύρου Μπαλή και Χρήστου Μπουκώρου, τῆς ἡγεσίας τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν, Λιμενικῶν και Πυροσβεστικῶν Σωμάτων και πλήθους κόσμου. Στό τέλος τῆς ἀκολουθίας ἔγινε ἡ λιτάνευση τοῦ Ἐπιταφίου, ύπο τούς πένθιμους πήχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, με κατεύθυνση τὴν παραδία, ὅπου συναντήθηκαν οἱ Ἐπιτάφιοι τῶν ἐνοριῶν Ἀγίου Νικολάου, Ἀναλήψεως, Μεταμορφώσεως και Ἀγίων Κωνσταντίνου και Ἐλένης Βόλου, παρουσίᾳ κιλιάδων πιστῶν πού κατέκλυσαν τὸ ὁμορφότερο σημεῖο τῆς πόλης. Μετά τὴν σύντομη δέοση, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἀπόποθυνε τὸν καθιερωμένο ἔօρτον καιρετισμό, ὅπου ἐπεσήμανε ὅτι «δέν μπορεῖ νά υπάρχει νεκρός Θεός, γιατί εἶναι ἡ πηγή τῆς ζωῆς... Τί κι ὅπερα πολλοί ὅτι ὁ Ἰησοῦς θά τελείωνε στόν Γολγοθά. 2000 χρόνια τώρα παραμένει ὁ Βασιλεὺς τῶν καρδιῶν μας, ὁ ἀληθινός ἐλευθερωτής, ὁ ὄντως εἰρηνοποιός, ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων. Ή πάνδημη παρουσία ὅλων σας εἶναι ἡ τρανότερη ἀπόδειξη ὅτι ζει Κύριος ὁ Θεός. "Ολοι μας πιστεύουμε ὅτι Αὐτός πού ἔφθασε μέχρι τὸν Γολγοθά, τό ἔκανε γιά νά δώσει ἀξία στὸν κάθε ἄνθρωπο, πού εἶναι ἡ ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι Αὐτός πού, μέ τὸν θάνατο Του, μᾶς ἔδωσε τὴν αἰώνιότητα. Αὐτός πού μᾶς ἔνωνει τούτη τὴν βραδυά και μᾶς καλεῖ νά κρατήσουμε ἀναμμένες τίς λαμπάδες τῆς πίστης, ζωντανή τίν ελπίδα και τὴν ἀκλόνητη βεβαιότητα τῆς Ἀνατάσεως, γιά νά ζήσουμε μαζί Του τὴν κληρονομιά τῶν οὐρανῶν. Τοῦτες τίς κρίσιμες ὡρες, πού νά ἀγωνία τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἐμφανής, γιατί ζοῦμε σὲ μὰ ταραγμένη ἐποχή, πιστεύουμε στὴν εἰρήνη, ἀλλά εἴμαστε κραταιοί και δυνατοί, γιατί ἔχουμε πίστη πού μᾶς ἔνωνε. Αὐτή νά ἐνότητα εἶναι τὸ ὄπλο πού μᾶς διέσωζε ἀπό τόσους κινδύνους αἰώνες τώρα, πού μᾶς χάρισε ἐλεύθερο Κράτος. Ή πίστη μας, ἀπό τὴν ὥσπις πάντοτε ἀντλοῦμε τὸν δύναμην, δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά φοβηθοῦμε, γιατί νικήσαμε τὸν θάνατο χάρη στὸν Χριστό, τὸν Ἀναστάτα και Λυτρωτή. "Οποιος πιστεύει στὸν Ἀνάσταση, δέν φοβᾶται και ἀποδεικνύει ὅτι νά ταπεινή ἀγάπη ὑπερισχύει στὸν κόσμο».

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΕΣ ΜΑΣ

Μιά θαυμάσια παράσταση λόγου και μουσικῆς, μέ τὸν γενικό τίτλο «'Ο Σταυρός και ὁ ἄνθρωπος», παρουσιάστηκε (30/3) στὸ Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, μέ γενικό συντονιστή τὸν φορέα πολιτισμοῦ «Μαγνήτων Κιβωτός γιά τὴν διάσωση τοῦ Πολιτιστικοῦ ἀποθέματος». Ο Βασιλης Ἀγροκώστας, ἐρμηνευτής-Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Βόλου, και Χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Οστος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», ύπο τὴν Διεύθυνση τοῦ Δημάρχου Α. Κατσικλῆ, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀναλήψεως Βόλου, και ὁ Ζαφείρης Κουκουσέλης, παίζοντας πιάνο και συνθετικούς πήχους, δημιούργησαν μιὰ μοναδική μουσική παράσταση λόγου και μουσικῆς, δείχνοντας στὸ πλήθος τῶν φιλότεχνων θεατῶν ὅτι νά Σταύρωση τοῦ Κυρίου εἰσβάλλει στὴν καθημερινότητα και τίν ἐμπνέει. Μέσα ἀπό ἐκλεκτά κείμενα πού συνέγραψε και παρουσίασε ὁ Νίκος Βαραλῆς, Διευθυντής τοῦ Ρ/Σ «'Ορθόδοξη Μαρτυρία», ἔγινε προσπάθεια ἀνίκνευσης τοῦ τί σημαίνει ὁ Σταυρός στὴ ζωή τῶν ἀνθρώπων. Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὄποιος ἐπεσήμανε ὅτι «νά ἐκδήλωση μᾶς εἰσίσηγαε σ' αὐτό πού θά βιώσουμε τὶς ἐπόμενες μέρες, τὶς συμπόρευση μέ τὸν Χριστό στὴν πορεία πρός τὸν Γολγοθά. Ο δικός μας Θεός εἶναι Θεός τοῦ Σταυροῦ, τοῦ πόνου, τῆς θυσίας, τῆς προσφορᾶς, τῆς ταπεινῆς ἀγάπης. Κι ἐμεῖς, διαλέγοντας τὸν σταυρό τῆς μετάνοιας, μποροῦμε νά ψάλουμε τὸ «Χριστός Ἀνέστη», κάνοντας ἔνα πέρασμα στὴν ὄντως ζωή... Χαίρομαι, γιατί στὸν τόπο μας, τόσοι ταλαντούχοι ἄνθρωποι διαθέτουν τὰ χαρίσματά τους στὸν Ἐκκλησία μας και συνιστοῦμε μαζί τους μιὰ κοινωνία ἀρμονικῆς συνύπαρξης και συλλειτουργίας...». Ο κ. Ἰγνάτιος εύχαριστης και συνεχάρη ὅλους τοὺς συντελεστές τῆς ἐκδήλωσης, ἔναν ἔναν ξεχωριστά, γιά τὸν κόπο τῆς προετοιμασίας και τὸ λαμπρὸ ἀποτέλεσμα. Εὔχηθη, τέλος, σὲ ὅλους καλήν Ἀγία και Μεγάλην Ἐβδομάδα.

Η ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΗ ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΞΕΝΙΑΣ

Η ἀναπαράσταση τῆς Ἀποκαθήλωσης στὸν Λόφο τῆς Παναγίας Ξενιᾶς τελέστηκε και τῇ φετινή Μεγάλη Παρασκευή, ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὄποιος συνέχισε τὴν παράδοση πολλῶν δεκαετιῶν στὴν Τοπική μας Ἐκκλησία. Στὴν τελετὴ συμμετεῖχαν Κληρικοί τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Ἀλμυροῦ, ὁ Υψηλούργος Οἰκονομικῶν κ. Κατερίνα Παπανάτσιου, ἡ Αντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, ὁ Δημάρχος Ἀλμυροῦ κ. Δημήτριος Εσερίδης, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν και πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στὴν ὄμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι

«ἔμεῖς οἱ ἄνθρωποι θέλουμε νά βιώνουμε και μέ παραστατικό τρόπο τὰ συναισθήματα πού γεννῶνται ἀπό τὰ Πάθη τοῦ Κυρίου. Τὶς προγόμνευσης ἡμέρες ὁ Ἐκκλησία μᾶς παρουσίασε τὸν Χριστό ως Νυμφίο, καλώντας μᾶς νά Τὸν ἀγαπήσουμε μέ τὴν καρδιά μας, γιατί γιά ἐμᾶς ἔγινε ἄνθρωπος και ἔφθασε στὸ ἀκραίο σημεῖο τῆς ταπεινώσης, στὸν φυσικὸ θάνατο. Αὐτός εἶναι ὁ Θεός μας, Σταυρωμένος, πού πεθαίνει, ἀλλά δέν μπορεῖ νά Τὸν ἀντέξει ὁ Αδης και καταργεῖ τὸν θάνατο, μέ τὴν Ἀνάσταση Του. Πάνω στὸν Γολγοθά, μέ τοὺς τρεῖς σταυρούς, διαδραματίστηκε αὐτό πού συμβαίνει στὴ ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Η ζωή μας εἶναι ἀνάμεσα στοὺς δύο ληστές, ἀφοῦ ὅλοι φέρουμε τὸν ἐμπειρία τῆς ἀμαρτίας. "Ομως, τὸ παράδειγμα τοῦ μετανόησαντος Ληστοῦ μᾶς δείχνει ὅτι κανεὶς δέν πρέπει νά στερηθεῖ τὸν Παράδεισο. Δέν ύπάρχει ἀσυγκρότητη ἀμαρτία. Αὐτό πού μετρᾶ εἶναι νόσιαστική μετάνοια... Ο Χριστός ζητᾷ ἀπό ἐμᾶς νά Τοῦ ἐναποθέσουμε τὶς ἀμαρτίες μας και νά ζητήσουμε τὴν συγγνώμη Του...». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος εξέφρασε τὸν χαρά του γιά τὸν ἔξεληξη τῆς ἀνοικοδόμησης τῆς παλαιᾶς Μονῆς Ξενιᾶς και εύχαριστης ὅσοι συμβάλλουν στὸ μεγάλο αὐτὸν ἔργο, πού συνιστᾶ ἔνα ονειροζωής γιά τὴν Τοπική μας Ἐκκλησία.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ αναστάσιμη χαρά και εύφροσύνη ή 'Εκκλησία της Δημητριάδος έόρτασε καί φέτος τό Πάσχα, μέ κυρίαρχο στοιχείο πίν πάνδημη συμμετοκή τοῦ λαοῦ μας και πίν παρουσία πλήθους ἐπισκεπτών ἀπό διάφορα μέρη τῆς χώρας. Ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάτης κατά τό Μεσονυκτικό και προεξῆρχε τῆς τελετῆς τῆς 'Αναστάσεως στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου, παρουσίᾳ κιλιάδων πιστῶν, πού κατέκλυσαν τό προαύλιο και πά γύρω περιοχή και μέ ἔκδηλη χαρά ἔψαλαν τό «Χριστός ἀνέστη». Ἀκολούθησε ή αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, σπίν όποια συμμετεῖχε, μέ τάξη και εὐλάβεια, πλῆθος λαοῦ. Τό πρώι, στόν Μητροπολιτικό μας Ναό, τελέστηκε

ο 'Εσπερινός της 'Αγάπης (Β' 'Ανάσταση), προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, τόν όποιο πλαισίωσε πλῆθος Κληρικῶν και λαϊκῶν ἀδελφῶν. Κατά πίν παράδοση, ἀναγνώστηκε τό Εὐαγγέλιο τῆς 'Αναστά-

σεως σέ διάφορες γλώσσες, συγκεκριμένα, στά ἑλληνικά, στά γαλλικά, στά λατινικά, στά σερβικά, στά ἀγγλικά και στά γερμανικά, ἐνώ ἔψαλο σπίν όμηρικη διάλεκτο ἀπό όμάδα κληρικῶν μας. Στό τέλος τῆς 'Ακολουθίας ο Σεβ. κ. Ἰγνάτιος συνεχάρη τόν λαό μας γιά πίν πληθωρική παρουσία του στίς ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος, ἀπηύθυνε πρός ὅλους θερμές αναστάσιμες εύχες και διένειμε σέ ὅλους πασχαλινά αὐγά.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΗΜΑΤΑΡΙΣΣΑΣ

Μέ αναστάσιμη λαμπρότητα τελέσθηκε πίν Δευτέρα και Τρίτη τοῦ Πάσχα (9-10/4) ή ἐπίσια πανήγυρη τῆς ιερῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας Βηματάρισσας στόν Ιερό Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου. Η Παναγία τοῦ Βόλου - ὅπως ἔχει προσφυῶς ὄνομαστεί τό πιστό αὐτό ἀντίγραφο τῆς ὁμώνυμης θαυματουργῆς εἰκόνας τῆς I.M.M. Βατοπαιδίου - σπρίζει και χαροποιεῖ τίς καρδιές τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, πού σέ ὅλη τή διάρκεια τοῦ ἔτους καταθέτουν μπροστά Τῆς καμπούς και πόθους. Εκατοντάδες εὐλαβῶν ἐνοριτῶν και ἐπισκεπτῶν συμμετεῖχαν στίς ιερές ἀκολουθίες τοῦ διημέρου παρά πίν κόπωση και τίς πολύωρες 'Ακολουθίες τῆς Μ. Ἐβδομάδας. Κορύφωση τῆς φετινῆς δεύτερης πανήγυρης ή λιτανεία γύρω αὐτό τόν Ιερό Μητροπολιτικό Ναό μέ ἀθρόα συμμετοχή λαοῦ και πίν περιφορά τῆς ιερῆς Εἰκόνας μόνο ἀπό γυναῖκες, πού πήραν ἔτσι μιά γεύση ἀγιορείτικης εὐλάβειας. Στίς ιερές τελετές ιερούργησαν ιερεῖς και διάκονοι ἀπό διάφορες ἐνορίες πόλης μας και ἔψαλαν οἱ ιεροφάλτες τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΑΕΡΙΝΟ

Σέ αναστάσιμη και πανηγυρική ἀμόσφαιρα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος λειτούργησε τόν Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα, στόν πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ Ἀερινοῦ. Στή Θεία Λειτουργία συμμετεῖχε πλῆθος κόσμου και τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ο Ιεροκέρυκας Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ, τελέστηκε η Ἀρτοκλασία και ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἀπούθυνε στόν λαό θερμό 'Αναστάσιμο χαιρετισμό. Ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στόν αναστάσιμο χαρακτήρα τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, μέσα σπίν όποια ἐνωνόμαστε μέ τόν Χριστό και μεταξύ μας, μιά ἐμπειρία πού μποροῦμε νά γευόμαστε σέ κάθε Θεία Λειτουργία. Ο κ. Ἰγνάτιος παραπήρησε ὅτι «κάποια στιγμή ἔρχονται οι συνθηκες, ἀκόμα και σέ καιρούς ειρήνης, ὅπως αὐτή πού ζοῦμε, πού μᾶς κάνουν νά στεκόμαστε μέ προβληματισμό ἀπέναντι σέ καρία ἐρωτήματα, ὅπως η σημαίνει πατρίδα, τί σημαίνει ἀγάπη πού πατρίδα μου, τί σημαίνει υπερασπίζομαι ιερά και ὅσια μπροστά στόν κίνδυνο, πόση ἀξία ἔχει ή ἐνόπιτα τοῦ λαοῦ γύρω ἀπό πίν πίστη; Εἶναι στιγμές πού οι ἥρωες μας, ὅπως πρόσφατα ο ὁδοκοχαμένος πιλότος μας, ἐνώνουν ὅλο τό ΕἼθνος και μᾶς δείχνουν τόν δρόμο γιά νά τά καταφέρουμε, σπριζόμενοι σπίν κοινή πίστη και ἐλπίδα, παρά τό γεγονός ὅτι ο κόσμος, σήμερα, παραπαίει. Γι' αὐτό, σᾶς καλῶ νά κρατόστε τόν ἐνόπιτά μας και νά γαλουχήστε τά παιδιά σας μέ τά νάματα τῆς Ορθόδοξης πίστης μας...». Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, στό Πολιτιστικό Κέντρο τοῦ κωριοῦ, ἀκολούθησε λαϊκό πανηγύρι, πού διοργάνωσε ὁ φορέας Πολιτισμοῦ τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως «Μαγνήτων Κιβωτός», μέ πίν συμμετοχή τῶν χορευτικῶν συγκροτημάτων τῆς Πολιτιστικῆς Εστίας Μικρασιατῶν και Ποντίων Βελεστίνου και τῆς Ιερᾶς μας Μητροπόλεως «Δημητριάς».

Βιβλιοπαρουσίαση

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

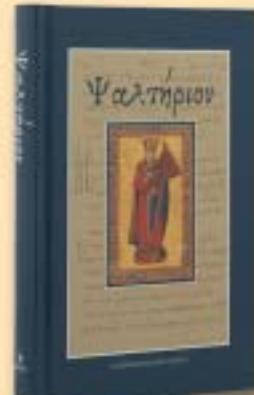
Όλα τά ἄλλα βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς διαβάζονται σπίν 'Εκκλησία ἀποσπασματικά. Τό βιβλίο τῶν Ψαλμῶν ὅμως διαβάζεται ὁλόκληρο και καὶ ἐπανάληψη. Καί τοῦτο διότι οἱ Ψαλμοί ἀποτελοῦν μιά σύνοψη τῆς θεολογίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Στό βιβλίο αὐτό διατυπώνονται ὑψηλές διδασκαλίες γιά τόν Θεό, γιά πίν παρουσία Του σπίν Ιστορία, γιά τό ἔλεος και πίν ἀγάπη Του, ἀλλά και γιά τό δίκαιον κρίση Του, γιά τόν και τόν Θάνατο, γιά πίν ἀγιότητα και πίν ἀμαρτία και προπάντων ἐκφράζεται η μεσσιανική προσδοκία.

Αὐτός ο θεολογικός πλούτος τῶν Ψαλμῶν και προπάντων ή δύναμη πού τοῦ ποιητικοῦ του λόγου πού ἀγγίζει τίς πού εὐαίσθητες χορδές τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ἐξηγοῦν τό γεγονός ὅτι τό βιβλίο αὐτό κατέστη τό πιο ἀγαπητό ἀνάγνωσμα ὅλων τῶν ἐποχῶν γιά τούς χριστιανούς.

Η Ἑλληνική Βιβλική Έταιρία παρουσιάζει μέ ξεχωριστή ὑπεροφά-

νεια στό ἀναγνωστικό κοινό πίν ἔκδοση τοῦ «Ψαλτηρίου» σέ κείμενο και μετάφραση. Η μετάφραση αὐτή εἶναι ἀπαραίτητη γιά τόν σύγχρονο ἀναγνώστη καθώς τό πρωτότυπο κείμενο τῶν Ψαλμῶν παρουσιάζει ἀνυπέρβλητες δυσκολίες, ἀκόμη και γιά ἐκείνους πού διαθέτουν καλή γνώση τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς. Καί η ἔκδοση αὐτή, πίν όποια προλογίζει ο Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αθηνῶν καὶ πάστος Ελλάδος κ. Ἱερώνυμος Β', στοχεύει σπίν ἐνθάρρυνση τοῦ ἀναγνώστη γιά συστηματικότερη και οὐσιαστικότερη μελέτη τοῦ λόγου του Θεοῦ και πίν ἐμβάθυνση στό σχέδιο Του γιά τό σωτηρία τοῦ κόσμου.

Τό βιβλίο διατίθεται και ἀπό τό βιβλιοπωλεῖο ΛΥΧΝΟΣ τῆς Ιερᾶς μας Μητροπόλεως(24210-32916).

**Πάσχα λογικό και συναισθηματικό
ή καρδιακό, βιωματικό και νηπτικό;**

Πάσχα: Μέ τήν λογική ή μέ τήν καρδιά;

Πάσχα καί φέτος. Ή «έορτή τῶν έορτῶν καί ἡ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων». Πολλές φορές ξέχουμε έορτάσει Πάσχα στή χώρα μας καί πολλές φορές έχει περάσει ἡ έορτή ἀφήνοντας πίσω της ἀναμνήσεις καί βιώματα ἐντελῶς κοσμικά, ἔθιμικά, καί κυρίως συναισθηματικά ἀπό καταστάσεις κοινωνικές καί οἰκογενειακές. Υπάρχει, ὅμως, σ' αὐτή τή γιορτή κάτι περισσότερο ἀπό μιά συναισθηματική ἔξαρση. Σέ ὅλη τήν περίοδο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς προσπαθήσαμε νά «σχετισθοῦμε» μέ τόν Χριστό, μέσω τῶν Ἀκολουθῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅμως, παραμένει ἔνας προβληματισμός: Μήπως μετατρέψαμε καί αὐτή τήν περίοδο σέ ἔνα ἔθιμο, ντυμένο μέ Ἐκκλησιαστικό μανδύα; Ὅκουσα μιά κυρία νά λέει: «Νά κοινωνήσουμε καί σέ μία δύο προηγιασμένες γιά τό καλό». Τελικά, αὐτό τό «καλό» μήπως εἶναι κάτι τό ἔθιμοτυποκό;

Τό Πάσχα εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό μιά ἐπόσια γιορτή, που ὅλοι περιμένουμε πότε, ἐπιτέλους, θά φῦμε. Ἀν σέ ὅλη αὐτή τήν περίοδο μένουμε υποτικοί, ἀλλά δέν ἀναπληρώνουμε τήν υποτεία μέ Χριστό, τότε χάνουμε καί τόν Χριστό καί τό φαγητό. Γράφει ὁ μακαριστός λειτουργιολόγος π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν: «Μπορεῖ κατά καιρούς νά παραδεχόμαστε τίς ποικίλες «ἀμαρτίες» μας καί νά τίς ἔξομολογούμαστε, ὅμως ἔξακολουθοῦμε νά μήν ἀναφέρουμε τήν χώρα μας σ' ἐκείνην τήν νέα χώρα που ὁ Χριστός ἀποκάλυψε καί μᾶς ἔδωσε».

Ζοῦμε 2000 χρόνια μετά Χριστόν καί μετά Χριστοῦ. Δυστυχῶς, ἡ χώρα μας δέν «ἀναφέρεται», πλέον, στόν Χριστό, ἀλλά «καταφέρεται» καί παραμένει στό σύμερα καί τό τώρα. Πόσες φορές δέν πέρασε ἀπό τό μυαλό ὁ λογισμός: «Ἄντε νά ἔρθει καί τό Πάσχα γιατί αὐτή ἡ περίοδος μᾶς κούρασε» (ἴσως ἡ

υποτεία);. «Ωστε κουράζει, λοιπόν, ὁ Χριστός; Κάποτε, ὁ Ἀπ. Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στούς Κορινθίους, ἔλεγε: «Τοῖς ἄγιοῖς πᾶσι τοῖς οὖσι ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαϊᾳ» (Β' Κορ. Α' 1). Τί σήμαινε αὐτό; Ὁ ἔνας Χριστιανός ἀποκαλοῦσε τόν ἄλλο ἄγιο πρίν πεθάνει ἀκόμα, γιατί τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας στήν ἀρχαία ἐποκή ἦταν αὐτοί πού βρίσκονταν σέ κατάσταση φωτισμοῦ. Εἶχαν περάσει ἀπό τή λογική λατρεία στή νοερά λατρεία. Βέβαια, αὐτό προϋποθέτει ὅχι ἀπλή συμμετοχή στή λειτουργική χώρα τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά συμμετοχή ὅλης τής χώρας μας στόν Χριστό. Γράφει ὁ Ἱερός Καράσιλας: «Ἡ ἐν Χριστῷ χώρα δέν εἶναι ἡ τυπική ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἡ ὄντολογική ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου πού ἔνώνεται μέ τόν Θεό διά τῶν μυστηρίων, τῆς προσευχῆς, τῆς μελέτης τοῦ Θεοῦ καί τῶν καλῶν λογισμῶν». Ἀραγε, χρόνο μέ τόν χρόνο ἀλλοιονόμαστε τήν καλή ἀλλοίωση μέσα στήν Ἐκκλησία ἡ παραμένουμε σέ μιά παγιωμένη θρησκευτική συνήθεια; Σέ κάτι πού συμπληρώνει τόν χρόνο μας, ὅχι ὅμως καί τήν χώρα μας; Αὐτή ἡ συνήθεια εἶναι μήπως ἡ ἀμαρτία πού δέν κατανοοῦμε ἀκόμη;

Ἐδῶ εἶναι καί τό βασικό ἐρώτημα γιά τόν έορτασμό τοῦ Πάσχα: Πάσχα λογικό καί συναισθηματικό ἡ καρδιακό, βιωματικό καί υπηρετικό; Πότε, ἐπιτέλους, θά γίνει βιωματική ἡ συμμετοχή ὅλων μας, στό ὅλο Ἐκκλησιαστικό γεγονός, ὅχι μόνο μέσα ἀπό ἀπλή υποτεία ἀλλά ἀπό οὐσιαστικότερη ἀσκηση; Μυστήρια χωρίς ἀσκηση ὅδηγον σέ μιά μαγική ἀντίληψη τῆς πίστεως. Χωρίς ἀγώνα ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας, μέ τό συγκεκριμένο θεραπευτικό σύστημα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Δωρεά πού ἀποκτοῦμε ἀπό τά Μυστήρια παραμένει ἀνενεργή καί μέ τό χρόνο ἔξαφανίζεται. Δυστυχῶς, τό κλίμα τῆς ἐποχῆς μας δέν βοηθᾷ σέ αὐτό τό βίωμα. Λέει ὁ ἄγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος: «Οἱ λογισμοί τοῦ κόσμου κατασπῶσι τόν νοῦν εἰς τά ἐπίγεια καί φθαρτά καί οὐκ ἔῶσι ἀγαπῆσαι τόν Θεόν ἡ μνημονεῦσαι τοῦ Κυρίου». Ἀν αὐτό εἰπώθηκε τόν 4ο αἰώνα, σήμερα τί μποροῦμε νά ποῦμε γιά τόν νοῦ, πού εἶναι ὀλότελα διασκορπισμένος στήν καθημερινότητα καί στήν ἀμαρτία; Τελικά, μήπως δίνουμε στόν Χριστό κάτι ἀπό ἐμᾶς καί ὅχι ἐμᾶς; Ὁ Χριστός δέν θέλει ἀποσπασματική πνευματικότητα ἀπό τόν ἀνθρώπο.

Εἶναι ἀλλήθεια ὅτι ἀγαποῦμε δυστυχῶς «ἄλλα» πράγματα καί γιά τόν Χριστό μένουν κάποιες μέρες ἡ στήν καλύτερη περίπτωση κάποιες περίοδοι τῆς Ἐκκλησίας. Γιά νά γιορτάσουμε κάποτε βιωματικό Πάσχα πρέπει νά κάνουμε τή διάβαση πού ὅδηγει ἀπό τή λογική στήν καρδιά. Οἱ Ἀγιοι αὐτή τή διάβαση ἔκαναν. Λάτρευαν τόν Χριστό στήν ἀρχή μέ τήν λογική καί ἔφτασαν νά τόν λατρεύουν μέ τήν καρδιά. Δέν συμμετείχαν ἀπλά στά μυστήρια, ἀλλά συνδυασμένα αὐτά μέ τήν ἀσκητική μέθοδο, τούς ὅδηγοσαν στόν φωτισμό καί τή θέωση. Γί' αὐτό καί θεολόγησαν. Πέρασαν ἀπό τόν δικό μας εύσεβισμό στήν ἀληθινή εύσεβεια, τήν ἐνωση μέ τόν Χριστό. Εἶχαν «ἀεί Πάσχα». Εἶναι ἡ πιό δύσκολη διάβαση ἀλλά εἶναι τό πραγματικό Πάσχα. Αὐτή ἡ διάβαση προϋποθέτει τήν κατά τό δυνατόν ρήξη μέ τό πνεύμα τοῦ κόσμου, (ἀμαρτία) πού ὅπως φαίνεται δέν θέλουμε νά κάνουμε. Ἀν τήν πραγματοποιήσουμε, τότε περάσαμε τόν Χριστό ἀπό τή λογική στήν καρδιά. Αὐτό θά εἶναι καί τό «καινόν» καί «μυστικόν» Πάσχα, πού θά διαφέρει ἀπό ὅλα τά ἄλλα, πού ζήσαμε μέχρι τώρα.

Τοῦ Πρωτ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. ΠΑΠΑΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ,
Καθηγητοῦ-Θεολόγου

